

SAYFA 21 | İSTANBUL'DA İKİ 1 MAYIS: KİTLESEL DİRENİŞ

İŞÇİ GAZETESİ

DÜNYAYI İSTİYORUZ KIRINTILARI DEĞİL!

ISSN: 1303-9040

AYLIK SİYASİ GAZETE | 20 MAYIS-20 HAZİRAN 2026 | SAYI: 237

FİYATI: 20 TL

KİTLESEL DİRENİŞ HATTI İLE ÖRGÜTLENMEYE!

Türkiye'deki tüm darbelerin arkasında NATO vardır.
77 1 Mayıs'ında katliamı organize eden NATO'dur.
Saray Rejimi bir NATO projesi olarak kurulmuştur.
Uyuşturucu trafiği, kara para aklama... bütün karanlık işlerin, Özel Harp Dairesinin arkasında NATO vardır.

Bu yapıya karşı mücadele, işçi sınıfının gündemidir. 7-8 Temmuz tarihlerinde Ankara'da düzenlenecek NATO zirvesini engellemek, buna karşı direnmek işçilerin gündemidir.

SAYFA 3-6 | İŞÇİ HABERLERİ
DORUK MADENCİLERİ DİRENEREK KAZANDI

SAYFA 14-16 | DÜNYADAN
SAMSUNG ELEKTRONİK GREVE HAZIRLANIYOR

KİTLESEL DİRENİŞ HATTI İLE ÖRGÜTLENMEYE!

1 Mayıs 2026, bu topraklardaki direniş iradesini açıklıkla ortaya koymuştur. Aslında Gezi'den bu yana bu irade vardır ve her fırsatta ortaya çıkmaktadır.

Şimdi şöyle düşünelim. Mesela bu ülkenin tarihinde 1 Mayıs olmasaydı, Türk-İş, Hak-İş'in böyle bir gündemi olur muydu? Ama tarihi vardır ve mecburiyetten bile olsa gündem yapıyorlar. Biri Bursa'yı seçiyor ve bahanesini de işçilerin alışveriş yapması olarak gösteriyorlar. Türk-İş Edirne'yi seçiyor, gayesi İstanbul'dan uzak olmaktadır.

Bu ikisinin işçi sınıfı diye bir derdi yoktur. Yekpare camdan binalarda konumlanmış mafyatik örgütlerdir. İşçiye karşı işçi örgütleridir.

Taksim'den uzak durmak, kör-lüktür. Öte yandan CHP'nin etkisi ile Kadıköy kutlamalarına yönelen DİSK, işçi sınıfından kopmaktadır. KESK ve DİSK, ülkemizde gelişmekte olan direniş hattından uzaklaşmakta, direnişlere mesafe koymaktadırlar. Ankara'da maden işçilerinin direnişinden uzak durmaları, bunun en açık kanıtıdır. İşçi sınıfının açlık ve işsizlikle boğuştuğu bir ortamda, işçi direnişlerinin, çevre, kadın ve öğrenci direnişlerinin hız kesmediği bir ortamda, "yasaklandı" diye Taksim'den vazgeçmek, gerçek anlamda işçi sınıfının içinde bulunduğu duruma gözlerini kapatmak demektir. DİSK ve KESK siyasal örgütler değildir, sendikalar. Ama biz zaten siyasal olarak ileri adım atmalarını tartışmıyoruz, oradan çok uzaktırlar, ama işçi sendikası olmanın gereğini bile yapmıyorlar. Direniş hattından şu ya da bu nedenle uzaklaşıp, uzlaşmacı çizgiyi seçiyorlar.

Oysa direniş bir hat olarak ortadadır. İşçiler, kadınlar, gençler, toprakları madenlere peşkeş çekilenler direnmeye devam ediyorlar.

Biz işçiler, işçi sınıfının kurtuluşu için mücadele edenler gözümüzü direnişlere dikeceğiz. Evet, Saray Rejimi saldırıyor. Başka türlü de beklenemez. Gözünü saldırılara diken kendi gücünü göremez. Oysa direnişe diken, onun bir parçası olan, bizzat direnişi örgütleyen, hiç olmazsa direnişlerle dayanışmaya giren, korkusundan sıyrılır, kendisinin, sınıf

dayanışmasının, direniş-dayanışma-örgüt çizgisinin kazandırıcı olduğunun bilincine varır.

15-16 Haziran'dan, Gezi'den, 19 Mart'tan öğrendiklerimizle direnişi büyütme!

15-16 Haziran, bu toprakların gördüğü en büyük işçi direnişidir. Öyle ki dönemin hükümeti, DİSK'i kapatmak için çıkardığı yasayı iptal etmek zorunda kalmıştır. Hızla DİSK'i aşan süreç, Türk-İş üyesi fabrikaların katılımıyla kitlesel, militan bir eyleme dönüşmüştür. Yasa rafa kalkmış, işçi sınıfı kazanmıştır. Bazı patronların bavullarını hazırlayıp yurt dışına kaçmaya hazırlandığı bilinen bir gerçektir.

Gezi Direnişi, korku duvarlarının yıkıldığı, kitlelerin kendi kendini yönetmeyi deneyimlediği, nasıl yaşamak istediğini bir bütün olarak ortaya koymasa da nasıl yaşamak istemediğini günlerce barikatlarda haykırdığı direniştir. O günden bu yana egemenlerin kimyası bozulmuştur. Gezi'den duyulan korku ve nefret neredeyse her konuşmalarına sızıyor.

19 Mart'ta gençliğin Beyazıt'ta polis barikatını yıktığı anlar, korku duvarında bir gedik daha açmıştır. Her türlü saldırı ve tehdide rağmen direnişler başlayıp bitmekte ana asla sona ermemektedir. Tarih, geleceğin anahtarıdır. Bu direnişleri, buralarda dövüşeni-düşeni saygıyla anıyoruz. Bunları bir anı olarak değil, geleceğimize ışık tutacak deneyimler olarak görüyoruz.

NATO'ya karşı mücadele işçi sınıfının gündemidir

NATO, başta Sovyetler Birliği olmak üzere sosyalizme karşı kurulmuş bir suç örgütüdür. Sovyetler Birliği'nin dağılması sonrasında ise ABD ve müttefikleri emperyalist güçlerin dünyanın dört bir yanında çıkarlarını korumak için hem genişlemiş hem de müdahale alanlarını büyütüştür.

Ülkemizde NATO'nun el atmadığı alan neredeyse yoktur. Her alanda kendi özel örgütlenmeleri ile, devşirdiği isimlerle yol alır. Politikacılar, gazeteciler, sanatçılar, sporcular hattâ sendikalar içinde NATO tedrisatından geçmiş kişiler rollerini oynamak üze-

re hazır bulunurlar. Elbette yeşil ABD Dolarları ayrı bir motivasyon nedendir. Her yol ve araçla NATO'nun çıkarlarını cansıparane savunurlar. Sendikal alandaki varlıkları Türk-İş'in kuruluşuna kadar uzanır.

NATO, sömürgeleşmenin en net görüldüğü yerdir. Ülkemizdeki NATO üsleri, başta Kürecik ve İncirlik olmak üzere, gerek lojistik gerekse de istihbarat için hizmet vermektedir. Son dönemde sık sık duyduğumuz NATO'nun bizi koruduğu yalanı, aslında NATO'nun ülkeyi soktuğu savaş tehlikesinin üstünü örtmektedir.

Türkiye'deki tüm darbelerin arkasında NATO vardır. 77 1 Mayıs'ında katliamı organize eden NATO'dur. Saray Rejimi bir NATO projesi olarak kurulmuştur. Uyuşturucu trafiği, kara para aklama... bütün karanlık işlerin, Özel Harp Dairesinin arkasında NATO vardır.

Bu yapıya karşı mücadele, işçi sınıfının gündemidir. 7-8 Temmuz tarihlerinde Ankara'da düzenlenecek NATO zirvesini engellemek, buna karşı direnmek işçilerin gündemidir.

İşçi sınıfının öncülüğünde Birleşik Emek Cephesi!

1 Mayıs 2026'nın gösterdiği gibi ülkemizde direniş hattı vardır. Direniş sorunu değil, direnişlerin kitleselleşmesi ve ortak potada yürümesi sorunu vardır.

Sorunun çözümünü biz, Birleşik Emek Cephesinin örgütlenmesi olarak tarif ediyoruz. Aslında bu cephe her felaket ânında ya da toplumsal bir

mücadele ânında kendiliğinden kurulmaktadır âdeta. Merhem kimdeyse çare ondadır, diyen kitleler bütün yaratıcılıkları ve özverileri ile dayanışmayı, gerektiğinde direnişi örmektedir. Eksik olan kitlelerin siyasal bir örgütlenme etrafında toplanmamasıdır. Siyasal örgütlenme, neyi istemediğini tarif etmek yerine yönetmeyi, iktidar olmayı bir hedef olarak önüne koymaktır.

İşçi sınıfı, doğası gereği varlığını herhangi bir sınıfın varlığına borçlu olmayan tek sınıftır. Üretim sürecindeki yeriyle, hayatı durdurabilecek, sistemi felce uğraşacak güç işçi sınıfındadır. İşçi sınıfının zincirlerinden başka kaybedecek bir şeyi yoktur. Toplumsal mücadelenin öncü gücü işçi sınıfıdır.

Bu özellikleri nedeniyle işçi sınıfı, kapitalizmin çelişkilerini çözebilecek tek güçtür. Sömürüye, savaşa, halklar sorununa son verecek olan işçi sınıfıdır. Kadınların, gençliğin özgürleşmesi işçi sınıfının eseri olacaktır. İnsanın doğayla barışması, işçi sınıfı iktidarıyla gerçekleşecektir.

Birleşik Emek Cephesi, işçi sınıfı öncülüğünde, bütün direnenlerin kendi renkleriyle ama örgütlü güçleriyle buluşacağı bir yapı olacaktır.

Bu cephe, direnişlerde, eylemlerde, hayatın içinde vücut bulacaktır. Öncü tüm işçilerin görevi bulunduğu her alanda Birleşik Emek Cephesinin kurulması ve büyütülmesi olmalıdır.

Tarihimiz, örgütlü gücün mucizeleriyle doludur. Buradan öğrenerek yolumuzu çizeceğiz.

Kurtuluş yoktek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!

Doruk madencileri direnerek kazandı

Bağımsız Maden-İş Genel Başkanı Gökay Çakır ve Örgütlenme Uzmanı Başaran Aksu 13 Nisan'da Ankara'ya yürüyerek başlattıkları eylemlerinin 17, açlık grevlerinin 9'uncu gününde İçişleri Bakanlığında yaptıkları görüşmenin ardından Yıldızlar SSS Holdingin sahibi olduğu Doruk Madencilik işçilerinin direnişlerinin kazanımla sonuçlandığını duyurdu.

17 günlük yürüyüşlerinin ardından Ankara'ya ulaşan madencilerin Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığına yürümeleri polis tarafından engellendi. Uzun süre barikatlarda direnen işçiler direnişlerine Kurtuluş Parkı'nda devam etti. Ankara Emek ve Demokrasi Güçlerinin de destek verdiği eylemlerinde defalarca polis barikatına yüklenmişler ancak bakanlık geri adım atmamıştı.

Gökay Çakır, Kurtuluş Parkı'nda yaptığı konuşmada, yola 350 madenci ile çıktıklarını ama zamanla 86 milyonun desteğini gördüklerini, ifade ederek herkese teşekkür etti. İşçi

sınıfının istediği takdirde her şeyi başarabildiğinin bir kez daha görüldüğünü ifade eden Çakır, "Demek ki neymiş, hakkımızı arayacağız, birlik olacağız, sarı sendikalarla da yol yürümeyeceğiz," dedi.

Dokuz gündür açlık grevinde olan madenciler, tüm alacakları ödenmeden başkentteki eylemlerine son vermeyeceklerini belirtiyorlardı. Maden işçileri en az 110 işçinin aylardır maaş alamadıklarını, fazla mesailerinin ve geçmiş tazminatlarının ödenmediğini ve sık sık ücretsiz izne çıkarıldıklarını söylediler.

Sendika önderleri ve tutsaklar unutulmadı

Bağımsız Maden-İş Örgütlenme Uzmanı Başaran Aksu ise zaferin tüm işçi sınıfına umut olacağını ifade ederken bu zaferi yaşamını yitiren önceki genel başkanları ve üyeleri Tahir Çetin ile Ali Faik İnter'e ithaf etti. Aksu konuşmasında tutuklu gazetecileri, Soma davası avukatları Selçuk Kozağaçlı ve Can Atalay'ı, tutuklu sendikacılar Kamber Saygılı, Hakkı Demiral, Mehmet Türkmen'i ve yaşam savunucusu Esra Işık'ı da unutmuyarak hepsinin serbest bırakılması gerektiğini söyledi.

Aksu konuşmasının devamında ise şu ifadelerle yer verdi:

"Toplumun yüzde 90'ı, emekçiler asla vekil, belediye başkanı olamıyor, muhtar bile olamıyor. Kendi sendikasına başkan bile olamıyor. Esir alınmış, yurttaşlıktan kovulmuş durumdayız. Holdinglerin kapatılması, halktan aldıklarının halka verilmesi lazım."

Kısmî ödeme yapılmıştı

İşçilere direnişin 13. gününde kısmî bir ödeme yapılmıştı. Ancak işçiler yaptıkları açıklamada ödenen miktarın alacaklarının 50'de biri bile etmediğini ifade ederek direnişe devam edeceklerini ilan etmişlerdi.

Eylem süresi boyunca madencilere kalacak yer verilmediği, tuvaletlerin dahi açılmadığı, konaklama için açılan yerlere müdahale edilerek kapatıldığı, Çankaya Belediye Başkanı'nın da bu süreçte sessiz kaldığı aktarıldı.

DİSK'e bağlı 11 sendikadan açıklama

DİSK'e bağlı Basın-İş, Birleşik Metal-İş, BTO-Sen, Dev-Yapı İş, Enerji-Sen, Güvenlik-Sen, Limter-İş, Nakliyat-İş, Sine-Sen, Sosyal-İş, Tümka-İş 29 Nisan'da yaptıkları ortak açıklamayla Doruk Madencilik işçilerinin zaferini kutladı. "Madenciler kazandı, işçi sınıfı kazandı," diyen sendikalar, yaptıkları açıklamada zaferin tüm işçi sınıfına umut olduğunu ifade etti.

Açıklamada şu vurgulara da yer verildi: "Hak verilmez, mücadeleyle alınır. Doruk Madencilik işçilerinin direnişi, emeğin örgütlü gücünün ne denli belirleyici olduğunu bir kez daha ortaya koymuştur. Bu süreçte Bağımsız Maden-İş Sendikasının yürüttüğü kararlı tutumu ve işçilerin birliğini selâmlıyoruz.

"Tüm emekçilere çağrımızdır: Bu kazanım, birleşik ve örgütlü mücadelenin ürünüdür. Daha insanca çalışma koşulları, güvenceli iş ve adil bir yaşam için mücadelemizi büyütme devam edeceğiz."

Grevdeki Özel İtalyan Lisesi öğretmenleri geçici öğretmen atamasını durdurdu

Milli Eğitim Bakanlığının grevdeki Özel İtalyan Lisesi öğretmenlerinin yerine yaptığı geçici öğretmen ataması hakkında 4 Mayıs'ta "yürütmeyi durdurma" kararı verildi.

Özel İtalyan Lisesindeki grev 100 günü geride bıraktı. Okulda çalışan Türk öğretmenler yabancı öğretmenlerden altı kat daha düşük ücret alıyorlar. Eşitsizlik ücretlerle de sınırlı değil. Öğretmenler özlük hakları, ders programları, nöbet çizelgesi, yönetimle olan ilişkiler gibi konularda da ayrımcılığa maruz kalıyorlar.

Bu sorunlar dile getirildiğinde dikkate alınmadıkları için Nisan 2025'te sendikada örgütlenmeye başlayan öğretmenler ağustosta toplu iş sözleşmesi için başvurular. 2 Şubat'ta yeni eğitim öğretim dönemi ile birlikte greve çıktılar.

Lise yönetimi, 26 Mart tarihinde sendika ile üzerinde uzlaşılan toplu iş sözleşmesi öncesi mutabakat metnini imzalamaktan ısrarla kaçındı. Uzlaşmaz tavrını sürdüren yönetimle birlikte hareket eden Milli Eğitim Bakanlığı ise grevdeki öğretmenlerin yerine geçici öğretmen ataması yaparak açıkça grev kırıncılığına girişti. Bu karara karşı Tez Koop-İş'in başvurusu ile 4. İdare Mahkemesi, geçici öğretmen atamasının yürütmesini durdurdu.

Öğretmenler, 90. günde gerçekleşen bu gelişmenin ardından grevlerinin 100. gününde İtalya Başkonsolosluğu önünde basın açıklaması yaptılar.

Grevdeki Temel Conta işçileri huzur ve sükuneti bozmuş!

İzmir'de Pancar Organize Sanayi Bölgesinde faaliyet gösteren Temel Conta fabrikasında yaklaşık bir buçuk yıldır grevlerini sürdüren işçiler, 17 Nisan'da sabah saatlerinde düzenlenen ev baskınlarıyla gözaltına alındılar.

Gözaltı gerekçesi olarak "huzur ve sükuneti bozma" iddiası gösterildi. Bir gün önce akşam saatlerinde sekiz işçi jandarma tarafından gözaltına alınmış, bu kişiler kısa süre sonra serbest bırakılmıştı. Ancak süreç bununla sınırlı kalmadı; grevdeki toplam 16 işçiden 12'si hakkında yakalama kararı çıkarıldığı öğrenildi. Sabah saatlerinde ise altı işçinin evine baskın düzenlendiği belirtildi.

İşçilerden Sinem Kaya gözaltından çıktıktan sonra, "Suçu mahkeme kararıyla sabit olan patron hakkında işlem yapılmazken, biz işçilere gece baskınları ve gözaltılar reva görülüyor," dedi.

Grevin 500. gününde grev sürecinde üretimin nasıl etkilendiğini somut örneklerle anlattı Sinem Kaya: "İşverenin böbürlenerek söylediği Ford tarafından tedarikçi kalitesi ve güvenilirliğinin bir ölçütü olarak verilen 'Ford Q1' belgesi iptal edildi ve Ford Q1 bayrağı fabrikanın önünden indi. Ford üretimini durdurdu. Sadece Ford değil, BMC çekildi, Tesla çekildi. Demek ki emek olmayınca üretim olmuyormuş. Bunun haklı gururunu yaşadık."

İşçilerden Hasan Güngör, çözümün daha geniş bir işçi hareketinden geçtiğini belirterek, "Bütün sendika konfederasyonlarının birleşip en az üç gün iş bırakma eylemi yapması gerekiyor. Bu bir hafta da olur, on gün de olur. Bu hükümeti silkelemek lazım. Böyle bir iş bırakma olsa bir saat dayanamazlar," dedi.

İşçiler grevlerinin 513. gününde, "Kadınlar, anneler, emekçiler ayakta! Bu mücadele bir fabrikanın değil, sınıfımızın mücadelesidir. Sömürüye, güvencesizliğe, patron düzenine karşı direniyoruz. Birlik olacağız, kazanacağız!" paylaşımını yaptılar.

İşçilerin temel talepleri şöyle:

- Anayasal haklar çerçevesinde Petrol-İş Sendikasının fabrikada tanınması ve yetkili olduğunun kabul edilmesi,
- İşçilerin haklarını koruyan toplu iş sözleşmesinin (TİS) imzalanması,
- Çalışma ortamının ve şartlarının iyileştirilmesi,
- Asgarî ücret dayatmasının kaldırılması ve yaşam standartlarına uygun ücret artışı,
- Kadın işçilerin erkeklerle eşit ücret ve haklara sahip olması.

Kelebek Mobilyada üretim durdu: 2 bin mobilya işçisi iş bıraktı

Çanakkale'deki Doğtaş Mobilyada ve Düzce'deki Kelebek Mobilyada çalışan işçiler promosyonlarının ödenmemesi üzerine iş bıraktı.

Öz Ağaç-İş'in örgütlü olduğu Doğanlar Holdinge bağlı Çanakkale Biga'da kurulu Doğtaş Mobilyada ve Düzce'de kurulu Kelebek Mobilyada işçiler promosyon hakları için 29 Nisan'da iş bıraktılar.

Mobilya işçileri toplu iş sözleşmesi güvencesi altında olan promosyon ödemeleri yapılana kadar tezgâh başına dönmeyeceklerini ilan ederken Öz Ağaç-İş tarafından yapılan açıklamada, "İşçilerin hakkını alana kadar eylemleri sertleştirerek devam

ettireceğiz," denildi. 69 bin lira olan banka promosyonunun sadece 23 bin lirasının ödendiğini belirten sendika yöneticileri, geri kalan 46 bin lira ödenene kadar işçilerin işbaşı yapmayacağı vurgulandı.

3. gününe giren iş durdurma eylemlerinin, sabah saat 10.00 ve öğleden sonra 15.00 olacak şekilde yarım saatlik sürelerle devam edeceği açıklandı.

Sadece işçilerin değil tüm personelin banka promosyonlarının hak edilen miktarlarda yatırılması için mücadele yürütüldüğü belirtildi.

Bergama'da enerji işçileri: İşçilerin iradesine saygı duy, yetki itirazını geri çek

Doğanlar Holdinge bağlı Biotrend işçileri, sendika düşmanlığına son verilmesi, yetki itirazının çekilerek TİS görüşmelerine başlanması talebiyle 12 Nisan'da Bergama Cumhuriyet Meydanı'ndaydılar.

Doğanlar Holdinge bağlı atıktan enerji üreten Biotrend bünyesindeki Doğu Star Elektrik bertaraf tesisinde patron, DİSK/Enerji-Sen'in yüzde 53'lük çoğunlukla aldığı yetkiye itiraz etmiş ve TİS sürecini uzatmak için yetkisiz mahkemelerde dava açmıştı. DİSK Enerji-Sen'in yetkisine itiraz eden patron aynı dönemde Aydın ve Bursa'da bulunan tesislerinde Hak-İş Konfederasyonuna bağlı Enerji-İş masaya oturmuş ve toplu iş sözleşmesi (TİS) imzalamıştı.

İzmir Bergama'da bulunan testisteki enerji işçileri, sendika düşmanlığına son verilmesi, yetki itirazının çekilerek TİS görüşmelerine başlanması talebiyle Cumhuriyet Meydanı'ndaydılar.

“Yetki itirazını geri çek”

Yetki itirazına dair açılan davanın 16 Nisan'da görülecek ilk duruşması öncesinde itirazın geri çekilmesi çağrısı yapan işçiler, aksi hâlde eylemlerinin genişleyerek süreceğini vurguladılar. İşçiler daha iyi koşullarda çalışmak, daha iyi ücret alabilmek için sendikalaştıklarını, bunun da Anayasal bir hak olduğunu, bu davalarla bu hakkın gasbedildiğini belirttiler.

“Doğanlar Holdinge bağlı bütün kurumları eylem alanına çeviririz”

DİSK Enerji-Sen Genel Başkanı Süleyman Keskin, yaptığı konuşmada hayat pahalılığına dikkat çekerken, “Sefalet ücretine mahkûm ettiler, bu ücretle de çalışmaya zorluyorlar. Köle gibi çalışacaksınız, diyorlar. Bu itirazla iki yıl daha bu ücretlerle çalıştırmanın hesabını yapıyorlar. Ama öyle yağma yok. İşçiler artık örgütlü. İşçiler artık hakkını biliyor,” dedi.

Keskin, eğer itirazı geri çekmezlerse Doğanlar Holdinge bağlı diğer kurumları da eylem alanına çevireceklerini ekledi.

Kısa... Kısa...

İzmir Karşıyaka Belediyesi emekçileri, Tüm Bel-Sen İzmir 2 No'lu Şube ile belediye yönetimi arasında yürütülen toplu iş sözleşmesi (TİS) görüşmelerinin askıya alınmasına karşı emek nöbeti başlattılar. Emek nöbetine başlayan emekçiler, gece yarısına kadar belediye binası önünde beklediler.

İzmir Bayraklı Belediyesi emekçileri, Tüm Bel-Sen İzmir 2 No'lu Şube ile belediye arasında yürütülen toplu iş sözleşmesi (TİS) görüşmelerinde, belediye yönetiminin son teklifinin mevcut toplu iş sözleşmesinin altında kalmasına ve yasal sınır dayatmasına karşı başlattıkları eylemi Mayıs ayının ilk günlerinde sürdürdüler.

İzmir Konak Belediyesinde örgütlü Genel-İş İzmir 5 No'lu Şube ile belediye yönetimi, işçilerin ödenmeyen toplu iş sözleşmesi (TİS) farkları, fazla mesai ücretleri ve çalışma koşullarına ilişkin sorunlar nedeniyle gerçekleştirilen görüşmeler sonuç vermedi. 15 aylık bekleme sonrası 30 Nisan'daki görüşmenin ardından sendika, belediye binası önünde başlattığı oturma eylemini bina içerisine taşıdığını duyurdu.

468 gün direnen Digel işçileri kazandı

Digel Tekstilde 468 gündür sendikalaşma hakları için direnen işçilerin mücadelesi zaferle sonuçlandı. Yargıtay, Teksif Sendikasının işyerindeki yetkisini onadı. Sendika, “Karar işçilerin örgütlenme mücadelesinin tartışmasız zaferidir,” dedi.

468 gün boyunca süren direnişte işçilerin baskı ve engellemelere rağmen geri adım atmadığı vurgulanan açıklamada, “Tüm baskılara, tehditlere ve engellemelere rağmen geri adım atmayan DIGEL işçileri kazanmıştır,” denildi. “Bu sadece bir işyerinin değil; emeğin, direnişin ve örgütlü mücadelenin zaferidir,” ifadeleri kullanıldı.

Kararın 30 Nisan tarihinde gelmesine de dikkat çekilerek, “1 Mayıs arifesinde gelen bu karar, işçi sınıfının birliğinin ve dayanışmasının gücünü bir kez daha göstermiştir,” denildi.

Sendikal örgütlenme mücadelesi kazanıldı

DİGEL Tekstil direnişçisi Rümeyza Kişi: “DGD-Sen işçileri olarak 17 Ocak 2025'te sendikaya üye olma sebebimiz sadece düşük ücretler değil, insan ve kadın onuruna yakışmayan çalışma koşullarıdır. Kadın işçile-

rin yoğun olduğu tekstil sektöründe baskı, mobbing ve tacize karşı tam 468 gündür direniyoruz. Beklentimiz net; sadece kendi fabrikamızın değil, Türkiye'deki tüm fabrikaların örgütlenmesidir. Bu direnişle birlikte haklarımızı öğrendik. İşçi sınıfının bilinçlenmesi ve örgütlenmesi, hak arama mücadelesinde hayati bir öneme sahiptir.”

Toplu sözleşme imzalanana kadar mücadelelerinin süreceğini belirten Digel işçilerinin direnişi işçi sınıfının kazanımlarında önemli bir örnek olarak yer aldı.

Şişli Belediyesi çalışanları: Kazanılmış haklarımızı savunacağız

Şişli Belediyesinde TİS görüşmelerinin tıkanması üzerine kamu emekçileri belediye önünde oturma eylemi yaptılar. Emekçiler, kazanılmış haklardan geri adım atılmayacağını vurguladılar.

Şişli Belediyesinde çalışan kamu emekçileri Şişli belediye yönetimi arasındaki toplu iş sözleşmesi (TİS) görüşmelerinin sonuçsuz kalması, belediye önünde protesto edildi.

Eylemde konuşan Tüm Bel-Sen 2 No'lu Şube Başkanı Hüsnüye Arapoğlu, “Bundan sonra eylemlerimizi emekten gelen gücümüzü kullanarak sürdüreceğiz,” diyerek haklar kazanılana kadar eylemlere devam edeceklerini söyledi.

Kazanılmış haklardan geri adım atılmayacağını vurgulayan Arapoğlu, “Şişli Belediyesi sendikal açıdan çok önemli bir belediyedir. Bu belediye ilk toplu sözleşmenin yapıldığı yerlerden biridir. O günlerde emeği olan tüm sendika emekçilerine buradan selâm gönderiyoruz,” dedi.

TKIS işçileri sendikal mücadeleyi kazandı

Tuzla Serbest Bölgede kurulu TKIS Blinds fabrikasında yürütülen sendikal mücadelede Anayasa Mahkemesi kararının ardından toplu sözleşme sürecine geçildi. TEKSİF ile patron arasında 4 Mayıs'ta sözleşme görüşmelerine başlanacağı belirtildi.

Tuzla Serbest Bölgede bulunan TKIS Blinds fabrikasında örgütlenme süreci 2024 yılının Eylül ayında başlamıştı. 230 gün süren direniş sonucunda sendikal mücadele kazanıldı.

Sendikal örgütlenmenin önündeki engeller ortak sorun

TKIS işçilerinin insanca çalışma ve yaşam koşulları için yan yana gelerek sendikal örgütlenme sürecine başladığını söyleyen Tuzla Şube Başkanı, bu süreçte patronun 10 işçiyi haksız yere işten çıkarıldığını, Tuzla Serbest Bölge kapısında çadır kurarak aylarca direniş sürdürdüklerini ve idari mahkeme kararı sonrası hukuk mücadelesine devam ettiklerini aktardı. İşçilerin anayasal hakkı olan sendikal örgütlenmenin önündeki engellerin tek başına bugün TKIS'te değil, tüm işçilerin ortak sorunu olduğunun altını çizildi.

Sendikal örgütlenme sürecinde işten atılan işçilerin işe geri alınması ise en temel talep olarak öne çıkıyor.

Bodrum'da turizm işçileri grevle kazandı

Bodrum'daki Hapimag Resort Sea Garden Otelde toplu iş sözleşmesinde uzlaşma sağlanamaması üzerine 24 Nisan'da grev başladı. Yaklaşık 373 işçinin katıldığı eylem, ilçede turizm sektöründeki ilk grev oldu.

Muğla'nın Bodrum ilçesinde bulunan Hapimag Resort Sea Garden Otelde 26 Ocak'ta başlayan toplu iş sözleşmesi süreci, taraflar arasında uzlaşma sağlanamaması üzerine sonuçsuz kaldı. Bunun üzerine TOLEYİS, grev kararını hayata geçirdi. Grev, 373 işçinin katılımıyla başladı.

TOLEYİS Marmaris Şube Başkanı Ersin Sancaklı, grevin temel sebebinin, otel yönetiminin sendikasızlaştırma yönündeki uygulamaları olduğunu ifade ederek, "Burada yapmış olduğumuz grevin tek bir sebebi var: Sendikasızlaştırma çalışmaları içerisine giren işverenlere karşı durmak. Bu eylem, emeğin ve örgütlü mücadelenin savunusudur," dedi.

Yapılan basın açıklamasında grevin 8. gününde anlaşmayla neticelendiği belirtilerek, "Güzel bir tesadüfle 1 Mayıs Emek ve Dayanışma Günü'nde, işçi bayramımızda sözleşmemizi akşam saat beş itibarıyla sonlandırdık," denildi. En önemli kazanımın toplu sözleşmeye oturmak olduğu vurgulandı. %38 oranında zamda anlaşma yapıldığı, sözleşme koşullarından çalışanların memnun olduğu belirtildi.

Karesi Tekstil işçileri: Yaşananlar açıkça bir sendikal kıyımdır

Karesi Tekstil işçileri, yaklaşık bir yıldır sürdürdükleri sendikalaşma mücadelesi kapsamında bir kez daha eylem yaptılar. Çalışma Bakanlığı yetkililerince yapılan denetimlerde, "Karesi Tekstil'de sendikal ihlal vardır" yönünde rapor tutulmasına rağmen Bakanlığın sürece müdahil olmamasını eleştiren işçiler, yeniden açıklama yaptılar.

İşçiler, fabrikada çevreyi doğrudan etkileyen ciddi ihlaller bulunduğunu söylediler. Kömür kazanından çıkan yoğun dumanın çevreyi kirlettiği, tesisten çıkan atık suların arıtılmadan dereye bırakıldığı, arıtma sistemlerinin ise fiilen çalıştırılmadığı yönünde iddialar dile getirildi. Açıklamada, sendikaya üye olan işçilerin haksız yere işten çıkarılması sendikal kıyım olarak nitelendi.

İşçilere sendikal baskılara karşı örgütlü mücadeleden vazgeçmeme çağrısı yapıldı.

Bursa'da Karesi Tekstil işçileri, sendikal hakları için 24 Nisan'da eylem yaptılar. Çalışma Bakanlığı denetimlerinde ihlal tespit edilmesine rağmen sürece müdahale edilmemesini protesto ettiler.

Kısa... Kısa...

İstanbul Ağaç A.Ş.'de çalışan yaklaşık 40 işçi "güvenlik soruşturmaları" bahane gösterilerek işten çıkarıldı. İşçilerin işten atılmaları birlikte baskı ve mobbing yoluyla da istifaya zorlandığını belirten Ağaç A.Ş. işçileri 30 Nisan'dan beri güvenceli bir şekilde işlerine iade edilmeyi talep ediyor. İBB'nin Saraçhane'de bulunan yönetim binası önünde işe iade nöbetine devam eden işçiler 1 Mayıs'ta alanlarda taleplerini dile getirirken nöbeti de sürdürdüler.

Çerkezköy Organize Sanayi Bölgesinde (ÇOSB) faaliyet gösteren Lastik İş Sendikasında örgütlü Tristone fabrikasına 29 Nisan'da grev kararı asıldı.

İzmir Atatürk Çiğli Organize Sanayi Bölgesinde sigara ambalajı üretimi yapan Basın İş Sendikasının örgütlü olduğu Amcor fabrikasında toplu iş sözleşmesi sürecinin tıkanması üzerine 28 Nisan'da grev kararı asıldı.

Van Büyükşehir Belediyesinde kayyum yönetimi tarafından işten çıkarılan 223 işçinin "İşimizi geri alacağız" sloganıyla başlattığı eylem 23 Nisan'da Sanat Sokakı'nda 269'uncu gününde devam etti. İşçiler, hukukî süreçlere rağmen göreve iade edilmediklerini belirterek mücadele vurgusu yaptı.

Teksif Sendikasının örgütlenme faaliyeti sürdürdüğü Kayseri'de Almer Tekstilde işten çıkarılan işçiler sendikal tazminat davasını 22 Nisan'da kazandılar.

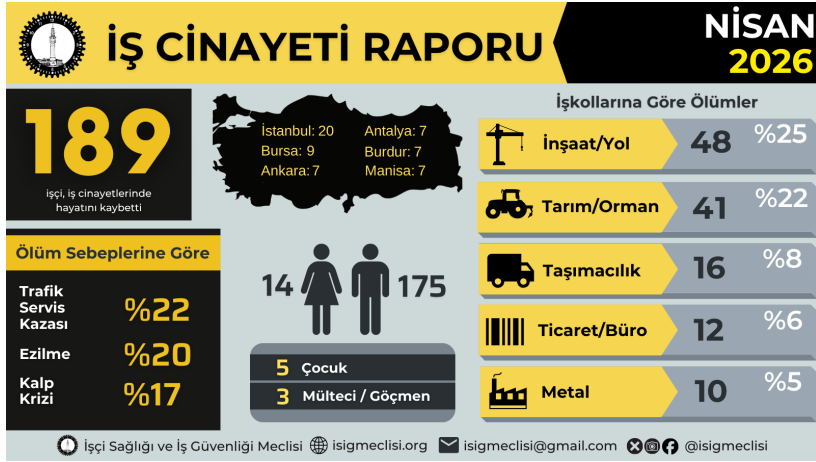
Mersin Uluslararası Liman İşletmeciliği ve taşeron şirketi Özgüneş Taşımacılık bünyesinde çalışan ve sendikalaştıkları için işten çıkarılan 185 işçinin direnişi 117. gününde. İşçiler direnişlerini liman önünde sürdürürken 1 Mayıs'a çağrı yapıldı.

SES İzmir 1 ve 2 No'lu şubeleri, sağlık emekçilerinin promosyon hakkı kapsamında sözleşmelerinin güncellenmesi talebiyle Yapı Kredi Bankası önünde eylem yaptı.

Bursagazda yetkiyi alan DİSK Enerji-Sen, 22 Nisan'da şirket önünde yaptığı eylemde işverenin işçilerin iradesini tanımasını ve toplu iş sözleşmesi görüşmeleri için bir an önce masaya oturmasını istedi.

NİSAN AYINDA EN AZ 189 İŞÇİ ÇALIŞIRKEN KATLEDİLDİ

İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi, nisan ayında yaşanan işçi ölümlerine ilişkin raporunu açıkladı. Buna göre, nisan ayında en az 189 işçi hayatını kaybetti. Böylece 2026 yılının ilk dört ayında iş cinayeti sayısı 622'ye yükseldi.

Ocak ayında 155, şubat ayında 129, mart ayında 149 işçi yaşamını yitirmişti.

En çok iş cinayeti 48 ölümlle inşaat iş kolunda meydana geldi. İkinci sırada 41 ölümlle tarım/orman iş kolu var. Üçüncü sırada ise 16 ölümlle taşımacılık iş kolu geliyor.

5 mühendis de işçi cinayetinde katledildi

“Mühendisler işçileşiyor ve çalışırken ölüyor,” diyen İSİG, nisan ayında 5 mühendisin hayatını kaybettiğini belirtti.

Havaların ısınmasıyla birlikte tarımsal üretim ve hareketlilik arttı. Mart ayında 21 olan tarım iş kolundaki ölüm sayısı nisanda

41'e yükseldi.

İş cinayetlerinde yaşamını yitirenlerin 14'ü kadın işçiydi. Kadın işçilerin sekizi tarım, ikisi büro, ikisi genel işler, biri eğitim ve biri sağlık iş kolunda çalışıyordu.

Nisan ayında en az 3 göçmen işçi (ikisi Suriyeli, biri Afganistanlı) hayatını kaybetti. Göçmen işçilerin biri tarım, biri metal ve biri inşaat iş kollarında çalışıyordu.

5 çocuk çalıştırılırken katledildi

Nisan ayında 5 çocuk da çalışırken katledildi.

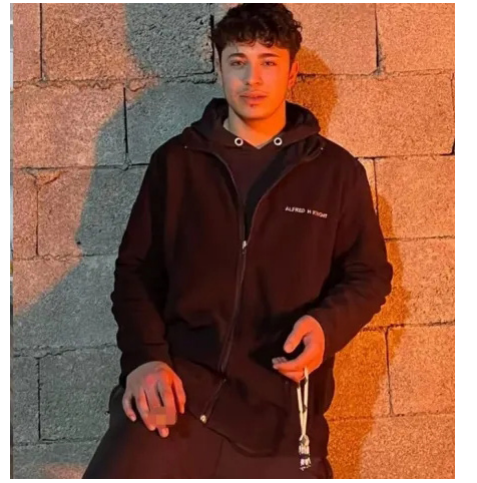
Mahir Buğra'nın ölümünden sorumlu patron tutuklandı

Hatay'ın İskenderun ilçesinde Mesleki Eğitim Merkezi (MESEM) kapsamında çalıştırıldığı işyerinde elektrik akımına kapılarak hayatını kaybeden 16 yaşındaki Mahir Buğra Karagön'ün ölümüne ilişkin soruşturmada patron Sami Çelik tutuklandı. Karar, çocuk işçiliği ve iş cinayetlerine karşı süren tartışmaları yeniden gündeme taşıdı.

1 Mayıs günü, resmî tatilde çalıştırıldığı belirtilen Mahir Buğra'nın, Saray Pastanesinde elektrik akımına kapılarak yaşamını yitirdiği belirtilmişti. İlk aşamada gözaltına alınan patron adli kontrolle serbest bırakılmış, ancak bilirkişi raporlarında ortaya çıkan ihmaller sonrası yeniden gözaltına alınarak tutuklanmıştı.

“Denetim mekanizmaları eksik ve ihmaller can aldı”

Ailenin avukatı Mehtap Sert, Mahir Buğra'nın pastacılık stajyeri olmasına rağmen elektrik işleri yaptırılarak ölüm riskiyle karşı karşıya bırakıldığına söyledi. Sert, işyerinde topraklama sistemi ve kaçak akım rölesinin bulunmadığını, uygun-suz elektrik tesisatı kullanıldığını ve cihazlarda kapalı hâlde bile elektrik kaçağı tespit edildiğini aktardı.

Soma katliamının 12. yılında katledilen işçiler anıldılar

Manisa Soma'da 301 madencinin hayatını kaybettiği katliamın 12. yıldönümünde Bağımsız Maden İşçileri Sendikası ve işçiler, Cengiz Topel Meydanı'nda bir araya gelerek Beşyol Madenci Anıtı'na yürüdü.

Eylemde ilk konuşan Bağımsız Maden İş Sendikası Genel Başkanı Gökay Çakır, Soma maden katliamında hayatını kaybeden işçileri andı. İşçi sınıfının birliğinin önemine dikkat çeken Çakır, “Türkiye’de işçi sınıfı birbirine kenetlenmeyi çok iyi biliyor. Biz bu mücadeleyi sürdürüyoruz, sürdürmeye devam edeceğiz,” dedi.

Yıllardır patronların ve sarı sendikaların karşısında işçi sınıfının yanında olduklarını ifade eden Çakır, şunları söyledi: “301'imizi bu şekilde kaybettik. Ne kadar siyasetçinin suçu varsa, o kadar da bazı sarı sendikaların suçu vardır. Eğilmeyeceğiz, bükülmeyeceğiz. İşçi dostlarımız, hiç kimsenin karşısında omzunuzu düşürmeyeceksiniz.”

“Adalet de toprağa gömüldü”

Soma 301 Madenciler Sosyal Yardımlaşma Derneği Başkanı İsmail Çolak, “Yıllardır meydanlarda, sokaklarda, mahkeme salonlarında adalet arıyoruz ama bir türlü bulamadık. 13 Mayıs 2014'te 301 madenciyle birlikte adalet de toprağa gömüldü. Çünkü bu ülkede adalet olan güvenimiz kalmadı,” dedi.

“Bugün hiçbir sorumlu tutuklu değil”

Çolak bir daha işçilerin iş cinayetlerinde katledilmemesi için mücadele verdiklerini belirterek, “301 maden katliamının sorumlularından bugün hiçbir kişi tutuklu değil. Buna karşın bu mücadeleyi veren halkın avukatları ve halkın oylarıyla seçilmiş Can Atalay ile Selçuk Kozağaçlı cezaevinde,” ifadeleri kullandı.

“Yargı sermayenin yargısı”

Bağımsız Maden İş Sendikası Örgütlenme Uzmanı Başaran Aksu, her iş cinayeti sonrası yetkililerin benzer açıklamalar yaptığını belirterek, “Çalışma Bakanı, Enerji Bakanı, Adalet Bakanı çıkar; ‘Sorumluların hesabını soracağız’ derler. Müfettişler, savcılar görevlendirilir ama bugüne

kadar ne Soma'da ne İliç'te ne Amasra'da ne başka katliamlarda patronlara yönelik caydırıcı bir yargılama gördük,” dedi.

Aksu, yargının patronların ve sermayenin yargısı hâline geldiğini ifade etti. Soma katliamı sonrasında madencilerin tazminat ve alacakları için verilen mücadeleyi hatırlatan Aksu, “Binlerce madencinin ücretlerine çöktüler. İşçiler yıllarca hakları için direndi,” diye konuştu.

Aksu şöyle devam etti: “Yurdun dört bir yanında işçiler Soma'yı unutmadı. İş cinayetlerinde yaşamını yitiren emekçilerin hesabını sormaya devam edeceğiz.”

“Ancak mücadeleyle kazanılır”

Doruk Maden İşçisi Murat Kanca, 2016 yılından itibaren alamadıkları maaş ve çeşitli hakları için 17 gün süren bir direniş gerçekleştirdiklerini hatırlattı.

Kanca, hakların ancak mücadeleyle kazanılacağını deneyimlediklerine dikkat çekerek, “Bize yıllarca ‘Yerin altına girin’ denildi girdik, ‘Çıkmı denildi çıktık. ‘Paranızı vereceğiz’ dediler bekledik. Ama hayatın böyle olmadığını öğrendik,” dedi.

Ekonomik mücadele siyasal mücadelenin içindedir!

2026 yılı, işçi sınıfının açlıkla terbiye edilmek istendiği bir yıl olarak görülüyor. Doğrusunu söylemek gerekirse, rakamların anlamını yitirmiş olduğu ortada. Kiralar, faturalar, meyve-sebze, süt ürünleri, kırmızı et, beyaz et, kıyafet, okul masrafları, ulaşım, tedavi giderleri... Tamamı temel ihtiyaçlar olan böylesi bir liste bile bir ailede 2 çalışanla bile yerine getirilmesi neredeyse imkânsız ihtiyaçlar hâlinde; deyim yerindeyse, lüks hâline gelmiştir. İşçiler, emekçiler mecburen bu ihtiyaçları giderek daha fazla kısmak, temel ihtiyaçlardan giderek daha fazla fedakârlık yapmak zorunda bırakılıyor.

IMF ve uluslararası finans kuruluşlarının dayattığı, Saray Rejiminin itina ile uyguladığı reçete yüzde 28'lik zamların dayatılması olurken, sendika mafyası -Türk-İş'i, Hak-İş'i, DİSK'i ve bilcümle memur

sendikaları- programın "başarıyla" yürütülmesinde önemli bir rol üstleniyor. Burjuva medya, ekonominin ne kadar iyi gittiğini yere göğe sığdıramazken daha da ikna olmayanlar için polis-jandarma saldırısı, mahkeme kapıları geliyor.

Bu tabloda kaçınılmaz olarak direnişler gündeme geliyor. Direnişlerin kimi sendikal haklar için, kimi ücret zammı için, kimi ücret ve tazminat hakkı için gerçekleşiyor. Her direniş, karşısında bütün araçları ile devleti buluyor.

Bu ekonomik tabloda, 1 Mayıs'ın ortaya koyduğu direniş hattında işçi direnişlerinin artarak ve yayılarak devam edeceğini söylemek falcılık olmasa gerek. Direnişlerle dayanışma hem direnişleri büyütmenin hem de direnişlerin kazanmasının en büyük aracıdır.

Yıllık enflasyon hedefi neredeyse ilk dört ayda gerçekleşti

İstanbul Ticaret Odası (İTO), İTO 2023=100 bazlı İstanbul Tüketici Fiyat İndeksi ile Toptan Eşya Fiyatları İndeksi'nin nisan ayı verilerini açıkladı.

Buna göre kentte, nisanda bir önceki aya kıyasla perakende fiyat hareketle-

rinin göstergesi olan İTO İstanbul Tüketici Fiyat İndeksi yüzde 3,74, toptan fiyat hareketlerini yansıtan Toptan Eşya Fiyatları İndeksi ise yüzde 4,32 arttı. Geçen yılın aynı ayına göre değişim oranı perakende fiyatlarda yüzde 36,83, toptan fiyatlarda yüzde 22,28 oldu.

Bağımsız araştırmacıların kurduğu ENAG, nisan ayı enflasyonunu açıkladı. Nisan ayında aylık bazda yüzde 5,07 oranında artarken, yıllık enflasyon ise yüzde 55,38 şeklinde oldu.

TÜİK tarafından paylaşılan verilere göre, Tüketici Fiyat Endeksi (TÜFE) nisan ayında bir önceki aya göre yüzde 4,18 oranında artış gösterdi.

Böylece Saray Rejiminin yüzde 16'lık 2026 enflasyon hedefinin daha yılın yarısı dolmadan aşılacağı belli oldu.

Enflasyonun sermayeye kaynak aktarmanın en önemli yollarından biri olduğunu artık biliyoruz. Tıpkı vergi af ve indirimlerinde olduğu gibi. Ya da KÖİ projeleri yani garanti ödemeli projelerde (köprü, tünel, hava alanı, şehir hastaneleri vb.) olduğu

gibi. Ücretlerin baskılanması gibi. Sermaye, bu enflasyonist ortamı, serbest piyasa kurallarını da arkasına alarak fiyatların belirlenmesinde kullanıyor.

Açlık ve yoksulluk sınırı asgarî ücretle makası açıyor!

Açlık ve yoksulluk verilerini sendikaların açıklamalarından takip ediyoruz. Bu veriler çoğunlukla TÜİK verilerine dayanıyor. Bunun en önemli nedeni, işçilerin sendika yönetimlerinde etkili olmamasıdır. Gerçek verilerin daha vahim olduğu ortadadır.

Biz Türk-İş verilerine bakalım. Türk-İş Konfederasyonunun nisan ayı verilerine göre

Ankara'da yaşayan dört kişilik bir ailenin sağlıklı, dengeli ve yeterli beslenebilmesi için yapılması gereken aylık gıda harcaması tutarı (açlık sınırı) 34.586,86 TL'ye, gıda harcaması ile giyim, konut (kira, elektrik,

su, yakıt), ulaşım, eğitim, sağlık ve benzeri ihtiyaçlar için yapılması zorunlu diğer aylık harcamalarının toplam tutarı ise (yoksulluk sınırı) 112.660,80 TL'ye, bekâr bir çalışanın "yaşama maliyeti" de aylık 44.802,03 TL'ye yükseldi.

Gerçek açlık sınırını ortaya koyan veri yaşam maliyetidir. Asgarî ücretin 28 bin 75 TL olduğunu ve ortalama ücretlerin giderek daha fazla asgarî ücrete yakınsadığını hatırlatalım. Üstelik, stajyerler, kadın işçiler, emekli çalışanlar, göçmen işçiler ve kayıt dışı çalışanların bir kısmı için asgarî ücret bile ulaşılır olmaktan uzaktır.

İşsizlik fonuna tırpan!

Cumhurbaşkanı kararıyla, İşsizlik Sigortası Fonu'na devlet katkısı %1'den %0,5'e düşürüldü.

2025'te işverenlere 126, işsizlere 81 milyar lira destek veren İşsizlik Sigortası Fonu'na devlet desteği yarı yarıya düşürüldü! Yüzde 1 olan devlet katkısı oranı yüzde 0,5 oldu.

Öte yandan İşsizlik Fonu gelirlerinden aslan payını işveren destekleri alıyor. İşveren teşvik ve destekleri ile işbaşı eğitim programlarının İşsizlik Fonu

gelirlerine oranı 2025'te yüzde 38.

İşsizlik ödeneğinin payı ise sadece yüzde 15.

Alınan bu kararlar işsizlik fonu gelirleri düşüşe geçecek.

2025'te şehir hastanelerine 111 milyar lira, köprü ve otoyollara 85 milyar lira döviz garantileri için ödeme yapıldı. Devlet kendine işsizlik fonu ödemelerini yük görüyor. Diğer ödemeleri düşürmek akıllarının ucundan bile geçmiyor.

İşçi sınıfının korkulu rüyası: İŞSİZLİK

İşsizlik rakamları, TÜİK'in en tartışılmalı rakamlarından birini oluşturuyor. Dar tanımlı işsizlik öne çıkarılarak gerçek işsizlik verileri saklanıyor.

Bir kişinin dar tanımlı işsiz sayılması için genellikle şu üç şartı aynı anda taşıması gerekir:

• İşsiz olmak: Bir gelir getirecek bir işte çalışmıyor olmak.

• İş aramak: Son 4 hafta içinde iş bulmak için resmî veya gayriresmî kanallardan bir girişimde bulunmuş olmak.

• İşe başlayabilmek: Bir iş bulunduğu

takdirde 2 hafta içinde çalışmaya hazır durumda olmak.

TÜİK rakamları buna odaklanıyor. Eğer bir kişi iş aramaktan yorulup vazgeçmişse (işsizlikten ümidini kesenler) veya ev işleriyle uğraştığı için aktif iş aramıyor ama iş teklifi gelse kabul edecek durumdaysa, bu kişiler dar tanımlı işsizlik rakamlarına yansımaz. Bu durum, resmî işsizlik oranlarının sokağın gerçeklerinden daha düşük görünmesine neden oluyor. TÜİK bunları görmezden gelmekle kalmıyor, kamuoyundan da saklıyor.

Geniş tanımlı işsizlik, dar tanımlı işsizlere ek olarak şu üç ana grubu da içeriğine dâhil eder:

1. İş aramayıp çalışmaya hazır olanlar:

Ümidini kesenler: Uzun süre iş arayıp bulamadığı için artık bir sonuç alamayacağını düşünerek aramayı bırakanlar.

Diğer nedenler: Mevsimlik çalışma, ev işleri, eğitim veya hastalık gibi sebeplerle aktif arama yapmayan ama iş olsa çalışacak olanlar.

2. Zamana bağlı eksik istihdam:

Haftalık 40-45 saatten az çalışan, mevcut işinde daha fazla süre çalışmak isteyen ve buna hazır olan kişileri kapsar (Örneğin; yarı zamanlı çalışıp tam zamanlı iş arayanlar).

3. İş arayıp hemen başlayamayacak olanlar:

İş arayan ancak ailevi sebepler veya okulun bitmesi gibi nedenlerle kısa süre içinde (genelde 2 hafta) iş başı yapamayacak olanlar.

DİSK-AR nisan ayı İşsizliğin Görünümü Raporu'na göre, geniş tanımlı işsiz sayısı 12 milyon 850 bine çıkarak yüzde 31,5 oldu. Bu, neredeyse çalışabilecek yaşta (15-65 yaş arası) olan her üç kişiden birinin işsiz olduğunu gösteriyor.

Emekçilerin sırtındaki kambur: GARANTİ ÖDEMELİ PROJELER

2025 yılı KÖİ faturası belli oldu. Şehir hastanelerine 111,1 milyar lira, döviz garantili köprü ve otoyollara 85 milyar lira, yolcu garantisi tutmayan havalimanlarına 9,8 milyar lira bütçeden ödeme yapıldı.

Rakamların büyüklüğünü göstermek için bir örnek verelim. Yaklaşık 17 milyon emekli ya da dul-yetim vs. maaşı alanlara geçtiğimiz Ramazan Bayramı'nda ödenen bayram ikramiyelerinin toplamı 58 milyar liraydı.

Kamu-Özel İşbirliği (KÖİ) adı verilen bu projeler sermayenin neredeyse hiçbir risk almadan inanılmaz kârları cebe indirmesinin yolu hâline gelmiştir.

Patronlara kurumlar vergisi kıyağı

İktidarın 2024 yılında meclisten geçirdiği vergi paketinin üzeinden 2 yıl geçti. Bir süre önce Cumhurbaşkanı Erdoğan, şirketlere vergi avantajının genişletileceğini, yüzde 20 olarak uygulanan kurumlar vergisinin imalatçı ihracatçılara yüzde 9, genel ihracatçılara ise yüzde 14 seviyesine düşürüldüğünü açıkladı.

Paketin detayları net değil. Bununla birlikte, Erdoğan'ın açıklamalarından, iktidarın vergi indirimlerinde ikili bir sınıflandırmaya gideceği anlaşılıyor. İmalatçı ihracatçılar için 11, genel ihracatçılar için ise 6 puan indirim var.

Aslında şirketlerin zaten vergi verdiği de pek söylenemez. Vergi afları, teşvikler, bütçe hazırlanırken feragat edilen vergiler...

Evrensel gazetesinde konuyla ilgili çıkan habere bakalım:

“Bal gibi ABD şirketi olan Ford Otosan, belki de söz konusu teşvikten en çok yararlanacak şirket. İşçilerin ürettiği her 100 otomobilin 83'ü yurt dışı pazarında satılıyor. Koç Holding ve Ford Motor iştiraki olan Ford Otosan'ın 2025'te toplam hasılatı 830 milyar TL, ihracat geliri ise 660 milyar TL. Bu ihracat gelirlerinin toplam gelirlerine oranının yüzde 79,5 gibi yüksek bir seviyede olduğunu gösteriyor.

“Yine Koç Holdingin üç kıtaya yayılmış, 26 fabrikası bulunan Beko (eski Arçelik) ihracat gelir oranı en yüksek imalat şirketlerinden. Şirketin imalat oranı yüzde 75,5 ve indirimden en çok yararlanacak şirketlerden.

“Yakın zamanda CHP'den AKP'ye geçen; şirketi bu transferle ‘VIP şirketler’ listesine dâhil olan Özlem Çerçioğlu'nun eşi ve ailesine ait olan Jantsa'nın da ihracat/brüt satış oranı yüzde 78. Yani Çerçioğlu ailesi de vergi indiriminin en büyük kazananlarından.

“Sabancı'nın Kordsa'sı brüt gelirlerinin yüzde 80'ini ihracat ile karşılıyor ve indirimden büyük pay kapacak.

“Ya da halihazırda süren TİS görüşmelerinde işçilere yüzde 12 zam dayatan Lila Kâğıt... Gelirinin yüzde 66'sı ihracattan ve söz konusu vergi indirimi kârını artıracak.

“Vergi öncesi kâr 12 milyar TL'yi aşan Şişecam, şimdi bu indirimle kârını besleyecek.

“İhracat geliri brüt gelirlerinin yüzde 70'inden fazlasını oluşturan, yakın zamanda Akçansa'yı elinden çıkaran Sabancı'nın Çimsa'sı en pozitif etkilenecek şirketlerden.”

Saray Rejimi adeta tersine Robin Hood. Fakirden alıyor, zengine dağıtıyor. İşçi ve emekçiler vergi yükünü çekmeye devam edecek.

İstihdamda kayıplar sürüyor

TEPAV tarafından, Sosyal Güvenlik Kurumu verilerine dayanarak hazırlanan Ocak 2026 İstihdam İzleme Bülteni yayımlandı.

Bültene göre, Sosyal Güvenlik Destek Primi (SGDP) ödenenler dâhil toplam sigortalı çalışan sayısı Ocak 2026'da yıllık bazda yüzde 1,6 artış gösterdi. Ancak istihdam aylık bazda aynı oranda gerileyerek 25 milyon 451 bin 620 seviyesine düştü. Son altı aylık süreçte ise toplam istihdamda 1 milyon 57 bin kişilik kayıp yaşandı.

Ocak 2026 itibarıyla 88 alt sektörün 38'inde sigortalı ücretli çalışan sayısı yıllık bazda azaldı. Giyim eşyaları imalatı 83 bin 176 kişi ile en fazla istihdam kaybının yaşandığı sektör oldu.

Tekstil ürünleri imalatı ve kauçuk-plastik ürünleri imalatı bu alanı izledi. Oransal olarak en sert daralma yüzde 33,2 ile bilgi hizmet faaliyetlerinde gerçekleşti. Sinema filmi ve ses kaydı yayıncılığı ile giyim eşyaları imalatı da daralan sektörler arasında yer aldı.

İstihdam artışında hizmet sektörleri öne çıktı. Perakende ticaret 131 bin 146 kişilik artışla en fazla istihdam yaratan sektör olurken, insan sağlığı hizmetleri ikinci sırada yer aldı.

Yiyecek ve içecek hizmetleri ile eğitim sektörü de istihdamın arttığı diğer alanlar olarak dikkat çekti.

Çalışan sayısında en yüksek artış Ankara'da kaydedilirken, en belirgin düşüş İstanbul'da görüldü. Ankara'yı Hatay, Konya ve Antalya izledi.

Oransal artışta Kırıkkale ve Siirt ilk sıralarda yer alırken, Iğdır, Artvin ve Erzincan yüksek artış kaydeden iller arasında yer aldı.

Ocak 2026'da kadın çalışan sayısındaki artışın en yoğun olduğu sektör insan sağlığı hizmetleri oldu. Perakende ticaret, eğitim ve yiyecek-içecek hizmetleri bu sektörü takip etti.

6 Mayıs: AKM'den 6. Filo'nun denize döküldüğü Dolmabahçe'ye

NATO ve Emperyalist Savaş Karşıtı Birlik, Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ın idam edilmişlerinin 54. yılında AKM önünde toplanarak, Dolmabahçe'ye yürüyüş ve basın açıklaması gerçekleştirdi. En önde Deniz, Yusuf ve Hüseyin'in büyük posterleri ile "Emperyalizme ve NATO'ya Karşı Deniz Olunmalı!" pankartının taşındığı eylemde basın açıklaması Dolmabahçe'de okundu.

Eylem hattı olarak belirlenen hatta gün boyunca pek çok örgüt ve parti farklı saatlerde Taksim Meydanı'nda toplanarak Gümüşsuyu üzerinden Dolmabahçe'ye yürüyüşlerini gerçekleştirdi. Eylem sırasında yürüyüşteki kitleler bir önceki kitlenin basın açıklamasının bitmesini beklemek durumunda kaldı.

Alanda birlik adına yapılan basın açıklamasında '71 devrimci kopuşunun mimarları olan Denizlerin emperyalizme ve NATO'ya karşı verdikleri mücadelenin bugün de yol gösterici olduğu, onların mücadelesinin söy-

lemde kalmayıp gençlik kitlelerini emperyalizme ve yerli işbirlikçilerine karşı sokağa döktüğü, emperyalist-siyonist barbarlığa karşı Filistin topraklarındaki devrimci savaş ve değerlere sahip çıkan bir mücadele olduğu vurgulandı. "Tam da bu yüzden 'Emperyalizme ve NATO'ya karşı Deniz Olunmalı!' diyoruz," diye vurgulandı.

Emperyalist-kapitalist sistemin krizini savaş ve yıkımla aşmaya çalıştığı, dünyanın dört bir yanını kana buladığı hatırlatılan açıklamada, "Kurulduğu günden bugüne dünya işçi sınıfı ve dünya halklarının devrimci kurtuluş mücadelelerine karşı örgütlenmiş olan NATO da emperyalist savaş ve saldırganlığın temel aygıtlarından birisidir. Dünyanın dört bir yanında emperyalizmin vurucu gücü olarak hareket etmesi, üye ülkelerdeki sınıf ve kitle hareketlerini bastırmaya yönelik kontrgerilla faaliyetlerinden darbelere-katliamlara kadar her türlü kirli savaş yöntemi-

ni kullanması NATO'nun açık bir emperyalist savaş, saldırganlık ve iç savaş örgütü olduğunu ortaya koymaktadır," vurgusu yapıldı.

"Kurulduğu günden bugüne NATO'nun en etkin güçlerinden biri olan Türkiye Cumhuriyeti devleti Ortadoğu'da, Balkanlar'da, Kafkasya'da ve Afrika'da gelişen halk isyanları ve ulusal kurtuluş hareketinin bastırılmasında ve emperyalist hegemonya dalaşında doğrudan yer almıştır. Ülkemiz açısından NATO, uzakta ve dışsal değil, içsel bir olgudur. Ülkemiz NATO'nun üyesi ve ayrılmaz bir parçasıdır. Ordu, NATO'nun ordusudur. NATO, halkların emperyalist efendiler tarafından sömürgeleştirilmesi ve köleleştirilmesinin aracıdır."

Açıklama 7-8 Temmuz'da Ankara'da toplanması planlanan NATO Zirvesi'nin de dünya işçi sınıfı ve

halklarına yönelik yeni savaş ve saldırı programlarının hayata geçirilmesinin bir adımı olacağı kaydedildi. Bu zirvenin Türkiye'de toplanmasının hiç de tesadüf olmadığı vurgulanarak, "Emperyalist hegemonya savaşının ve savaş-saldırı planlarında Türkiye'ye biçilmiş rolün bir sonucudur," denildi.

"Bizler NATO ve Emperyalist Savaş Karşıtı Birlik olarak, 7-8 Temmuz'da Ankara'da NATO Zirvesi'nin toplanmasına karşı, emperyalist savaş ve saldırganlığa karşı işçi ve emekçileri mücadeleye çağırmaya devam edeceğiz.

"Şu unutulmasın ki, bizler 6. Filo'yu denize döken Denizlerin yoldaşlarıyız. Onların verdiği devrimci mücadelenin mirasçılıyız. Bugün, Denizlerin 6. Filo'yu denize döktükleri yerden bir kez daha sesleniyoruz."

Türkiye'ye "gemileri durdurun" çağrısı

Filistin topraklarını gasbederek kurulan işgal devleti İsrail'in Türkiye tarafından tanınmasının 77. yıldönümünde, siyonist rejimi tanıma kararının geri çekilmesi ve bu rejime "tam ambargo" ilan edilmesi talebiyle Filistin Eylem Komitesinin çağrısıyla işgal devletinin konsoloslugu önüne yüründü.

Nehirden denize tüm Filistin toprağının özgürlüğü için Filistin halkının mücadelesini büyütme ve "İsrail'e tam ambargo" sesini yükseltmek üzere eylem yapıldı.

Filistin toprakları gasbedilerek kurulan işgal devleti İsrail'in Türkiye tarafından 77 yıl önce tanınması ve Türkiye'nin İsrail ile sürdürdüğü ekonomik, siyasi ve askerî ilişkilerin derhal kesilmesi talep edildi.

Siyonist İsrail karşıtı eylem ve etkinlikler sürerken Sumud Filosuna saldırılar artarak devam etti, yola devam eden son teknelere de operasyonların yapıldığı haberinin ardından 19 Mayıs'ta Taksim Tünel'de Sumud'a Özgürlük, Filistin'e Özgürlük eylemi yapıldı.

Nehirden denize özgür Filistin!

Okullardaki saldırılara karşı yürüyüş: "Yusuf Tekin istifa"

Okullarda silahlı saldırılar ülkenin dört köşesinde yapılan eylemlerle protesto edildi. Şiddet eylemlerinin ve bunun okullara yansımalarının sorumlusu olarak hükümetin politikaları eleştirildi. Urfa'daki saldırı ardından MEB önünde yapılmaya başlanan eylemler Maraş'taki saldırının ardından yaşam nöbetine çevrildi.

14 Nisan'da Urfa Siverek'de bir okulda 16 öğrenci ve öğretmenin yaralanmasına, 15 Nisan'da Maraş'taki bir okulda 10 öğrenci ve öğretmenin ölümüne neden olan saldırıların ardından 17 Nisan'da Millî Eğitim Bakanlığı önünde yaşam nöbeti başlatıldı. Nöbetin ikinci gününde eğitim sendikaları, meslek odaları, Ankara Emek ve Demokrasi Güçleri Yüksel Caddesi'nde bir araya gelerek nöbet alanı olan MEB önüne yürüdü. Yürüyüşün ardından Eğitim Sen'in kurduğu serbest kürsü ile "Şiddetsiz okul nasıl mümkün olur?" tartışması yapıldı.

Yürüyüş sırasında sık sık "Çocukların katili saray düzeni!", "Tarikat Bakanı Yusuf Tekin istifa!", "Direne direne kazanacağız!", "Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz!" sloganları atıldı.

İstanbul İl Milli Eğitim Müdürlüğü önünde öğretmenlere polis engeli: "Okullarda alınmayan önlem burada alınmıyor"

İstanbul'da eğitim sendikalarının çağrısıyla 16 Nisan'da Sultanahmet'te bir araya gelen öğretmenler, Urfa Siverek ve Maraş'ta yaşanan okul saldırılarına karşı açıklama yaptı.

Sultanahmet'te yapılan açıklamada yaşanan şiddet vakalarının sadece güvenlik üzerinden değerlendirilemeyeceğini, topyekûn eğitim politikalarının bir sonucu olduğunun altını çizdi. Öğretmenler bu sebeple asıl sorumlunun Millî Eğitim Bakanlığında olduğunu vurgulayarak Millî Eğitim Bakanı Yusuf Tekin'in istifasını istediler.

Açıklamanın ardından MEB'in sorumluluğuna dikkat çekmek üzere İstanbul İl Milli Eğitim Müdürlüğü önüne doğru yürüyüşe geçen öğretmenler, MEM önüne gelmeden polislerce durduruldu. Öğretmenler okullarda alınması gereken önlemlerin kendilerine karşı alınmasına tepki göstererek oturma eylemi yaptılar.

"Sendikacılık suç değildir!"

59 gündür tutuklu Birleşik Tekstil Dokuma ve Deri İşçileri Sendikası (BİRTEK-SEN) Genel Başkanı Mehmet Türkmen için 12 Mayıs'ta beraat ederek tahliye oldu.

Mehmet Türkmen 15 Mart'ta Gaziantep'te Sırma Halı işçilerinin eyleminde yaptığı konuşma gerekçe gösterilerek gözaltına alınmış, ertesi gün "halkı yanıltıcı bilgiyi alenen yaymak" suçlaması gerekçe yapılarak tutuklanmıştı.

Duruşmada savunma yapan Türkmen, hakkında açılan soruşturmanın bir fabrika patronunun şikâyeti üzerine başlatıldığını belirterek, "Kopan kolun hesabını sorduğum için

suçlu ilan edildim," dedi. Gaziantep'te son 13 yılda yüzlerce işçinin iş cinayetlerinde yaşamını yitirdiğini hatırlatan Türkmen, buna rağmen hiçbir patronun ceza almadığını söyledi. İşçilerin yaşadığı hak ihlallerini gündeme getirdiği için yargılandığını belirten Türkmen, "Patronlara 'İstedığınız kadar sömürün, konuşanı içeri atarız' mesajı veriliyor," ifadelerini kullandı.

Tutuklama ile başlayan süreçte, cezaevinde ağır koşullarda yaşayan hasta tutukluların durumunu kamuoyuna açık mektubu ile paylaştığı için hücre cezasına çarptırılmıştı.

Türkmen, 59 günlük tutukluluğunun ardından tahliye oldu.

OSTİM davasında 15 yıl sonra karar: Yaşam hakkı ihlal edildi

AYM 3 Şubat 2011'de gerçekleşen, 20 kişinin yaşamını yitirdiği ve çok sayıda kişinin yaralandığı OSTİM'deki patlamaya ilişkin verdiği kararda "yaşam hakkı ihlali"nin olduğuna kanaat getirdi.

Anayasa Mahkemesi tam 15 yıl sonra, yaşam hakkının ihlal edildiğine hükmetti, kamu kurumlarının denetim sorumluluğunu yerine getirmediği açıkça tescillendi. Ortaya konulan bulgular, patlamanın yaşandığı işyerlerinde yıllarca denetim yapılmadığını, mevzuatın uygulanmadığını ve kamu kurumlarının görevlerini ihmal ettiğini gösterdi. **Birleşik Metal-İş Sendikası taleplerini şöyle sıraladı:**

- İşçi sağlığı ve iş güvenliği denetimleri bağımsız, düzenli ve etkin hâle getirilmelidir.
- Kamu kurumlarının sorumluluğu açıkça belirlenmeli ve ihmali olan yetkililer hesap vermelidir.
- Sanayi bölgelerinde faaliyet gösteren tüm işyerleri sıkı denetime tabi tutulmalıdır.
- İş cinayetlerine karşı caydırıcı yaptırımlar uygulanmalıdır.
- Yargı süreçleri hızlı, şeffaf, işçi odaklı yürütülmelidir.

Kahrolsun yağma-rant-sömürü düzeni!

İSTANBUL'DA İKİ 1 MAYIS: KİTLESEL DİRENİŞ

1 Mayıs 2026 kutlamalarına Taksim iradesi damga vurmuştur. Bu yıl konfederasyonların, çeşitli siyasi parti ve örgütlerin izinli kutlamalara meyletmesi ile ortaya iki 1 Mayıs çıkmıştır. Devletin izin verdiği alanlarda kutlama eğilimi ile, Taksim 1 Mayıs alanıdır, diyerek oraya yönelenlerin eğilimi. Direniş çizgisi ve uzlaşma çizgisi.

Taksim çizgisi, direniş çizgisi koşulların uygun olduğunu ve Taksim'in alınması için harekete geçmek gerektiğini söylemekteydi. Uzlaşma çizgisi ise devletle karşı karşıya gelmemek için yasaklara uymayı uygun gördü.

Saray Rejimi, 1 Mayıs'tan önce de sonra da içeride ve dışarıda savaş politikalarını sürdürmektedir. Her türlü muhalefeti, her türlü hak arama

eylemini bastırmak istemektedir. Saray Rejimi, emperyalist güçlerin, NATO'nun, en başta da ABD'nin bölgemizdeki tetikçisidir.

Çare direnişleri örgütlü hâle getirmek, büyütme, işçi sınıfının devrimcileşmesini sağlamaktadır. Bu, tüm devrimcilerin birleşik emek cephesini örmek için hareket etmelerini bir görev hâline getirmektedir.

Kazancı Yokuşu'ndaki 1 Mayıs anmasına polis saldırısı

1 Mayıs Taksim İnişiyatifinin çağrısıyla 1977, 1989 ve 1996 1 Mayıslarında yaşamını yitirenler 27 Nisan Pazartesi günü Kazancı Yokuşu'nda anma eylemi düzenlendi. Eylem alanına ulaşmadan abluka altına alınan 46 eylemci baskı ve engellemeleri protesto ederek açıklama yaptı. Ardından oturma eylemine geçen kitle gözaltına alındı.

Gözaltına alınan 43 kişi aynı gün serbest bırakılırken, üç kişi geceyi gözaltında geçirdi. Üç kişiden biri olan Trans Pride ve Özgür Genç Kadın aktivisti Eylem Sıla Bayram tutuklandı.

1 Mayıs alanı Taksim Meydanı

Taksim'e yürümek üzere tüm yasak ve engellemelere rağmen eylemciler Mecidiyeköy'de toplanmaya başladılar.

İlk toplanmalara müdahale eden polis, eylemcilerin üç barikat aşarak meydana ulaşmasına engel olamadı. Burada da gazlı müdahalelerle kitleyi dağıtmaya çalışan polis başarılı olmadı ve kitlesellik giderek arttı.

Aynı zamanda meydana çıkan yollarda da kurulan kortejler yürüyüşlerini meydana yakın alanlara kadar sürdürdü. Buralarda şiddet gören ve gazdan etkilenen eylemciler ara sokaklara dağılırken pek çoğu meydana yeniden ulaşmayı başardı. Meydanda yapılan açıklamaların ardından eylemler bitirildi.

Boğaziçi Köprüsü'nden, Mecidiyeköy'den, Maçka'dan, Beşiktaş'tan Taksim yönüne ilerleme iradesi gösteren kitleye biber gazlı, tomalı müdahalelerde 575 eylemci işkenceyle gözaltına alındı. Gözaltına alınanların tamamı bırakıldı. Taksim iradesi engellenemez.

Her gün 1 Mayıs!

Boğaziçi Köprüsü'nden Taksim'e!

Kaldıraç Hareketinden bir grup "Geleceğin cesaretin kadar olacak! 1 Mayıs'ta Taksim'e!"

pankartı ile, Boğaziçi Köprüsü'nde trafiği kapatarak yürüyüş yaptı. Köprü'nün ortasına kadar koşarak ulaşmayı başaran 46 eylemci buradan gözaltına alındı.

Abluka hatları bir gece önce duyuruldu

İstanbul Valiliği alınan bir dizi önlem ve yasaklamayı gece yarısı duyurdu. Beyoğlu, Beşiktaş, Şişli, Kadıköy ve Kartal ilçelerinde çok sayıda cadde ve sokak ikinci bir duyuruya kadar 05.00 itibarıyla ulaşım, Taksim, Şişhane ve Osmanbey metro durakları işletmeye kapatıldı. İDO, Şehir Hatları ve deniz motorlarının Anadolu yakasından Avrupa yakasına yolcu taşınması yasaklandı. Balat, Beyoğlu, Söğütözü, Hasköy sahil tarafına yapılan seferlerin iptal edilmesi kararlaştırıldı. Taksim, Şişhane, Kabataş, Mecidiyeköy, Şişli, Saraçhane, Beşiktaş Meydan, Dolmabahçe, Kadıköy İskelesi civarındaki otoparklarının boşaltılması ve araç parklarına izin verilmemesi istendi. Çevredeki hastaneler başta olmak üzere il genelindeki hastanelerin ve acil servislerinin yeteri kadar sağlık personeli ile hazır bulundurulması talimatı verildi. Ayrıca, İstanbul Emniyet Müdürlüğü nezarethanelerinde ihtiyaç duyulması hâlinde görev yapmak üzere yeteri kadar sağlık ekibinin ücretsiz olarak görevlendirilmesi istendi.

Direnış hattına karşı uzlaşmacı çizgi

Kadıköy ve Kartal'da yapılan mitingler Taksim 1 Mayıs'ı gölgesinde sönük geçerken, bu kutlamalara katılan sendika ve kitle örgütleri İstanbul Valiliğinden, sözlerinden çıkıp da kitlesel direniş hattında yollarına devam etmedikleri için teşekkür(!) aldılar.

Türk-İş Edirne'ye kaçırdığı tabanına Yunanistan'ın Türkiye üzerindeki emelleri hakkında vaaz verdi. Hak İş merkezi

olarak üyelerini Bursa'ya alışveriş yapmaya götürdü. Her iki konfederasyon da işçi sınıfının sorunlarını saymaktan kaçınmasa da çözüme ilişkin tek bir söz söylemedi. İstanbul'da DİSK'in Kadıköy'de kutladığı 1 Mayıs'ta ise kürsü mücadeleye çağrı yapmaktan kaçınırken dilek ve temenniler kürsüsü hâline geldi.

Ülkede 1 Mayıs

1 Mayıs Uluslararası Birlik, Mücadele ve Dayanışma Günü'nde Türkiye'nin dört bir yanındaki illerde ve ilçelerde kutlamalar, mitingler ve açıklamalar yapıldı. Yurt genelinde yapılan 1 Mayıs eylem ve etkinliklerinde İran'a yönelik emperyalist savaş, "iç cepheyi tahkim etme" adı altında belirginleşen faşist baskılar, derinleşen yoksulluk, eğitim

alanında yaygınlaşan şiddet, sendikacıların ve gazetecilerin tutuklanması, enerji ve maden projeleri ile yaratılan doğa talanı meydanların gündemindeydi.

Karadeniz'de 1 Mayıs mitinglerine kitlesel katılım dikkat çekti.

İçişleri Bakanlığı bu yıl 80 ilde 195 etkinlik gerçekleştiğini açıkladı.

1 MAYIS 2026: EMEKÇİLER DİRENİŞTE, ALANLARDA

Dünya işçi sınıfı, 2026 1 Mayıs'ını yoksullaşmanın derinleştiği, eşitsizliğin büyüdüğü, sisteme duyulan öfke ve hoşnutsuzluğun yaygınlaştığı bir dönemde karşıladı.

Öfkelerini ve taleplerini ortak bir sesle dile getirmek isteyen işçiler ve emekçiler, dünyanın dört bir yanında alanlara çıktı. İşçiler, emekçiler, kadınlar, gençler, emekliler yoksullaştırma

ABD'de yüz binlerce kişi Trump yönetiminin politikalarına ve milyarlarca doların düzenine karşı ülkenin tüm eyaletlerinde eylemdeydi. Sendikaların, sosyalist örgütlerin ve demokratik kitle örgütlerinin çağrısıyla bir araya gelen "Savaşa, ICE'ya, milyardarlara hayır!" diye haykıran emekçiler ülke genelinde meydanlara çıktılar. New York City'de 5 ayrı bölgede eylemler düzenlenirken, Chicago, Los Angeles, Minneapolis ve Washington DC'de kitlesel katılımlı 1 Mayıs yürüyüşleri gerçekleşti.

Fransa'da sendikaların çağrısıyla başta Paris olmak üzere birçok kentte işçi ve emekçiler "ekmek, barış ve özgürlük" sloganıyla alanlara çıktı. Bu yıl 1 Mayıs'a hükümetin bu resmî tatili ortadan kaldırma çabalarına karşı yükselen sesler damga vurdu. Artan hayat pahalılığına, güvencesizliğe ve hak gasplarına karşı taleplerini dile getiren emekçiler, Ukrayna ve Ortadoğu'daki savaşların yarattığı yıkıma karşı ses çıkarılırken silahlanma yarışına son verilmesi vurgulandı. Yoksullaştırma politikaları ile emperyalist savaşların aynı düzenin ürünü olduğunu ifade eden işçiler, insanca yaşam taleplerini yükseltti.

İspanya'da başkent Madrid ve Barcelona başta olmak üzere on binlerce işçi ve emekçi, "Savaşın bedelini kapitalizm ödemeli!" sloganıyla sokaklara çıktı. Düşük ücretlere, derinleşen konut krizine ve artan militarizme karşı yürüyen işçiler, yaşam koşullarının giderek ağırlaşmasına tepki gösterdi. ABD ve İsrail devletlerini hedef alan mesajlar eşliğinde yürüyen binlerce kişi, savaş politikalarının faturasının işçi sınıfına kesilmesine karşı çıktı.

Almanya'da başta Berlin olmak üzere birçok kentte 1 Mayıs'ta alanlara çıkıldı. İşçiler, sağlık hizmetleri ve sosyal güvenlik haklarında planlanan kesintilere, yoksullaştırma politikalarına tepkilerini büyüttüler. Sendikaların çağrısıyla ülke çapında düzenlenen yüzlerce mitingde "Önce biz, sonra sizin kârınız" sloganı öne çıktı. Emekçiler, artan güvencesizlik ve hak gasplarına karşı birleşik mücadele vurgusu yaparken, insanca yaşam taleplerini ve kazanılmış haklarını koruma kararlılığını meydanlarda dile getirdiler.

İtalya'nın başkenti Roma'da CGIL, CISL ve UIL sendika konfederasyonları tarafından düzenlenen 1 Mayıs mitingine binlerce işçi ve emekçi katıldı. "İnsan Onuruna Yakışır İş" sloganıyla gerçekleşen mitingde sendikaların ortak mücadelesinin önemi vurgulandı. Emperyalist savaşa ve yarattığı krize tepki gösterildi. İsrail'in saldırdığı

politikalarına, baskılara, artan militaristleşmeye, emperyalist savaşlara karşı tepkilerini yükseltti.

1886'dan bu yana birlik, mücadele ve dayanışmanın sembolü olan 1 Mayıs'ta dünya emekçileri dayanışma, mücadele, direniş çağrısıyla alanlardaydı.

Sumud filosu selâmlandı ve tutuklanan aktivistlerin serbest bırakılması talep edildi.

Yunanistan'da işçi ve emekçiler 1 Mayıs'ta genel greve gittiler, başkent Atina'da kitlesel bir miting düzenlediler. Genel grev nedeniyle toplu taşıma araçları, limanlar durdu. İşçiler işçi düşmanı yasaların kaldırılmasını, dondurulan ücretlerin arttırılmasını, kamu hizmetlerine ayrılan bütçenin arttırılmasını talep ettiler.

Güney Kore'nin başkenti Seul'da işçiler birçok noktada 1 Mayıs mitingleri düzenledi. Kore Sendikalar Konfederasyonunun düzenlediği mitinglere binlerce sendikalı işçi katıldı. Güney Kore'de rejim tarafından 63 yıl önce hem 1 Mayıs'ın ismi değiştirilmiş hem de resmî tatil olması iptal edilmişti. Güney Koreli işçi ve emekçiler uzun ve kararlı mücadeleler sonucu bu yıl yeniden 1 Mayıs'ın resmî tatil olarak kabul edilmesini sağladılar. Mitinge katılan işçi ve emekçiler bu kazanımı kutlarken öte yandan esnek ve güvencesiz çalışmaya, taşeronlaştırmaya, iş kanunlarının uygulanmamasına karşı mücadeleyi büyüteceklerini vurguladılar.

Filipinler'in başkenti Manila'da on binlerce işçi ve emekçi, 1 Mayıs'ta artan yoksulluğa, düşük ücretlere ve emperyalist saldırganlığa karşı alanlara çıktı. ABD'nin savaş politikalarına ve bölgedeki askeri varlığına tepki gösteren kitleler, "asker yok, üs yok, savaş oyunu yok" sloganlarıyla yürüdü. Yürüyüşe sendikalarıyla katılan işçiler daha yüksek ücret ve vergide adalet taleplerini yükselttiler.

Endonezya'nın başkenti Jakarta'da binlerce işçi parlamento binası önündeki 1 Mayıs mitingine katıldı. Sendikaların ve işçi örgütlerinin düzenlediği mitingde katılan işçiler artan yoksullaşmaya, hayat pahalılığına, yolsuzluklara karşı öfkelerini dile getirdiler. Ücretlerin arttırılmasını, uluslararası çalışma yasalarının kabul edilmesini, toplu işten atmaların yasaklanmasını talep ettiler.

Arjantin'in başkenti Buenos Aires'te on binlerce işçi Milei hükümetinin işçi düşmanı politikalarına karşı 1 Mayıs mitinginde bir araya geldi. Grev hakkını ve sendikaların toplu sözleşme hakkını kısıtlayan, kıdem tazminatı almayı zorlaştıran yeni iş yasasının meclisten geçmesi işçilerin hükümete karşı öfkelerini daha da büyüttü. Başta Genel İşçi Konfederasyonu olmak üzere sendikalarıyla mitingde katılan işçiler "Bu Hükümete Artık Yeter!", "Sabrımız Tükendi!" sloganları attılar.

Brezilya'da São Paulo ve Brasília başta olmak üzere ülke genelinde sendikaların düzenlediği kitlesel mitinglerde çalışma saatleri, taşeronlaşma ve ücret artışı talepleri yükseltildi. Emekçiler sosyal hakların korunması ve genişletilmesi çağrısı yaptı. Şili'de ise Santiago'daki yürüyüşlerde emeklilik "reformu", artan hayat pahalılığı protesto edildi. Kolombiya'da Bogotá ve Medellín'de alanlara çıkan işçi sendikaları, iş güvencesi, kayıt dışı istihdamın kalkması ve asgarî ücretin iyileştirilmesi taleplerini yükseltti. Meksika'daki kitlesel yürüyüşlerde ise asgarî ücret politikaları, iş güvenliği ve taşeron sistemine yönelik tepkiler dile getirildi.

Hindistan, Güney Afrika, Portekiz, Japonya, Pakistan

ve daha birçok ülkede işçiler ve emekçiler 1 Mayıs'ta alanlara çıkarak yoksulluğa, eşitsizliğe, güvencesizliğe, emperyalist savaflara ve kapitalist sömürü düzenine karşı tepkilerini yükselttiler. Farklı coğrafyalarda aynı talepler etrafında birleşen işçiler, insanca yaşam ve barış özlemini ortak bir iradeyle dile getirdiler. Dünya işçi sınıfı, 2026 1 Mayıs'ında da sınırları aşan mücadelesini tek ses, tek yumruk olarak meydanlara taşıdı.

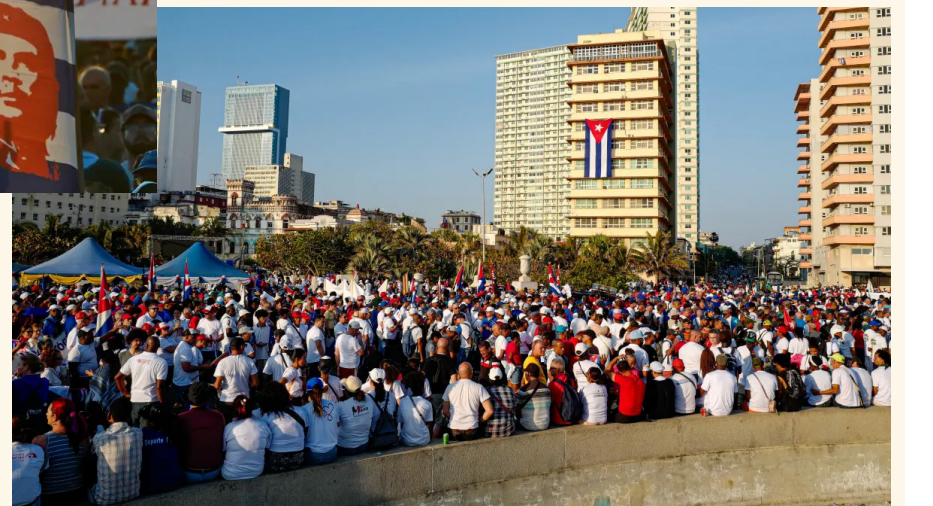
Küba'da 1 Mayıs: ABD'ye öfke

Küba halkı, 1 Mayıs'ı başkent Havana'daki Devrim Meydanı'nda düzenlenen büyük yürüyüş ve mitingle kutladı. Havana'nın yanı sıra Santiago de Cuba, Santa Clara, Camagüey ve Cienfuegos'ta insanlar meydanlara aktı.

600 bin kişinin katıldığı tahmin edilen Havana'daki eylemin yanı sıra, beş milyondan fazla kişi ise adanın dört bir yanındaki şehir ve kasabalarda ABD ablukasını reddetmek ve devrime desteklerini göstermek için yürüyüşe katıldı.

Havana'daki yürüyüşe sağlık çalışanları, doktorlar, hemşireler ve diğerleri öncülük ettiler. Sağlık sektörü çalışanlarının ön plana çıkması, Trump yönetiminin dünyaca ünlü uluslararası tıp birliklerine yönelik saldırılarının artmasına karşı tepki olarak örgütlendi.

Küba İşçi Sendikaları Merkezi Genel Sekreteri Ulises Guilarte de Nacimiento, yürüyüşün önemine ilişkin olarak şunları söyledi: "Karmaşık bir uluslararası senaryonun ortasında dünya proletaryasının kutlamasını yapıyoruz. Dünya, uluslararası sistemi yeniden tasarlamayı amaçlayan, barış içinde bir arada yaşama ve devletler arasında egemen eşitlik ilkelerini hiçe sayan neofaşist ifadelerle yenilenmiş ve tehlikeli bir emperyalist saldırıdan muzdarip."

Sumud Filosuna yine saldırı

İşgal yetkilileri, uluslararası sularda işgal donanması tarafından durdurulan, temel hedefleri ablukayı kırmayı ve insanî yardımı Filistin'e ulaştırmak olan Sumud Filosuna 30 Nisan'da uluslararası sularda saldırarak 211 aktivisti alıkoydu. Aktivistlerden ikisi siyonist İsrail cezaevlerine götürülürken diğerleri Yunanistan kıyılarına bırakıldı.

İşgal bakanlığı, "Gazze'ye uygulanan deniz ablukasının herhangi bir şekilde ihlal edilmesine izin veremeyeceğini" savundu. Filoda yer alan aktivistler Thiago Avila ve Saif Abukeshek'i, on gün esir tutup fiziksel işkenceye, baskıya ve psikolojik yıldırma maruz bırakıp sorguladıktan sonra sınır dışı edildi. Aktivistler açlık grevi sürdürüyordu.

Filistin halkı yalnız değildir!

İtalya'da Filistin için genel grev

İtalya'nın birçok kentinde Filistin'e destek için genel grev düzenlendi. Protestolarda Filistin devletinin tanınması, İsrail'e silah satışlarının durdurulması, Netanyahu hükûmetine yaptırım uygulanması ve Gazze'de yaşananların sona ermesi talep edildi.

İtalya'da Filistin'e destek için yapılan gösteriler, ülke genelinde geniş katılımlı bir greve dönüştü. Başbakan Giorgia Meloni hükûmetinin Filistin devletini tanımayı reddetmesinin ardından sokaklara çıkan eylemciler, İsrail ile tüm bağların koparılması ve kapsamlı boykot uygulanması çağrısında bulundular. Milano, Napoli, Floransa ve Torino başta olmak üzere çok sayıda kentte meydanlar dolarken ulaşım, eğitim ve lojistik gibi birçok alanda hayat 24 saat boyunca aksadı. Liman işçilerinin İsrail'e silah gönderilmesini engellemek için önemli limanlara erişimi kapatması ise grevin etkisini daha da artırdı.

Eylemlerde aynı zamanda eğitime ayrılan kaynakların artırılması, askerî politikalara karşı çıkılması ve savaş harca-

malarının reddedilmesi talepleri de dile getirildi. Sumud Filosundan alıkonulanların derhal serbest bırakılması istendi.

Öğrenciler ve sendikalardan yoğun katılım

İtalya'daki eylemlere öğrenci örgütleri ve sendikalar da yoğun katılım gösterdi. Cambiare Rotta, OSA, USB ve diğer öğrenci ile sendikal yapılar tarafından desteklenen grevde, Meloni hükûmetinin politikaları hedef alındı.

Rubio'nun İtalya ziyareti de protesto edildi

Öğrenciler, ABD Dışişleri Bakanı Marco Rubio'nun "istenmeyen kişi" ilan edilmesini talep ettiler. Gösterilerde Küba bayrakları da taşındı. Eylemciler, Küba ile dayanışma mesajları verirken, ABD politikalarına karşı sloganlar attılar.

Samsung Elektronik greve hazırlanıyor

Güney Kore'de bulunan Samsung Elektronikte işçiler, düşük ücret dayatmasına karşı greve hazırlanıyor.

Yapay zekâ çipleri ve yarı iletken malzeme üretimi yapan Samsung Elektronik işçileri, daha yüksek ücret ve şeffaf, net kriterlere dayalı ikramiye sistemi talebiyle 23 Nisan'da

Samsung'un Pyeongtaek'teki kompleksinde kitlesel bir eylem gerçekleştirdiler. Farklı üç sendikanın bir araya gelmesi ile oluşturulan Ortak Mücadele Birliğinin çağrısıyla yapılan eyleme 40 bin işçi katıldı. Yapay zekâ kullanımının ve buna bağlı olarak çip üretiminin sıçramalı artışı sayesinde şirketin milyarlar kazandığını ifade eden sendikalar, işçilere ise kırıntı teklif edildiğini vurguladılar. Sendikalar, taleplerin karşılanmaması durumunda 21 Mayıs'tan itibaren 18 günlük bir greve gidileceğini açıkladılar. Grev nedeniyle üretimin 18 gün durması halinde bunun yaklaşık 18 trilyon wonluk (yaklaşık 10,5 milyar euro) kayba yol açacağı bildirildi.

Japonya'da savaşa hayır

Japonya'da işçi ve emekçilerin Takaiçi hükûmetinin savaş politikalarına karşı öfkesi büyüyor, tepkiler çoğalıyor.

8 Nisan'da ülke çapında gerçekleştirilen eylemlerin ardından Japonya'da işçi ve emekçiler 19 Nisan'da bir kez daha meydanlara çıktılar. Başkent Tokyo ve Osaka başta olmak üzere birçok kentte on binler bir araya geldi. Başbakan Sanae Takaiçi hükûmetinin, anayasanın 9. maddesini değiştirme girişimlerine karşı "Savaşa Hayır", "Takaiçi İstifa!" sloganları yükseltildi. Tokyo'da Japon Meclisi (Diet) önünde bir araya gelen yaklaşık 40 bin kişi, 9. maddenin korunmasını, savaş politikalarına derhal son verilmesini ve hükûmetin istifasını talep etti.

TC devleti, NATO, gayrinizami harp ve SADAT*

Fikret Soydan

TC devleti, NATO ve gayrinizami harp

TC devleti tarihi, katliamlar tarihidir. Osmanlı'nın son yıllarında bu katliamlar ayyuka çıkmış, Cumhuriyet bunları devam ettirmiştir. Ermeni, Süryani, Pontus katliamları, Suphi ve yoldaşlarının Karadeniz'de katledilmesi böylesi katliamlardır. Topal Osman çeteleri, TC devletinin gayrinizami harp uygulamalarının örneklerindedir. Koçgiri'de, Samsun'da, Giresun'da, Trabzon'da Topal Osman ve çetelerinin yaptıkları biliniyor. Artık sır değildir.

Devlet, kendi ordusunu halkın üstüne apaçık sürmenin yanı sıra, bu çeteleri devreye sokmuştur. Bunlar devlet adına iş gören çetelerdir ve 40 yıldır Kürt hareketine ve Kürt halkına karşı aynı savaş uygulanmaktadır.

Bir farkla, artık, 1952'den beri NATO da devredir.

TC devleti, resmî olarak NATO'ya, 1952'de girmiştir. Bunu "hak etmek" için, Kore'ye asker göndermiş, 30 cent üzerinden Mehmetçik'i satışa sunmuştur.

Komünizme karşı iç savaş organizasyonu olarak Gladio ve benzeri örgütlenmeler devreye sokulmuş, Özel Harp Dairesi kurulmuştur. 6-7 Eylül olayları da bu mekanizmanın işidir. NATO ve ona bağlı örgütler, TC devletinin halkları düşman ilan eden politikası ile birleşmiş ve kanlı senaryolar, katliamlar devreye sokulmuştur. Darbeler, NATO'nun elinin mahsulüdür. Tekeller, burjuvalar, NATO'nun tüm organizasyonlarının arkasında olmuştur. Maraş, Çorum katliamları, 16 Mart'ta öğrencilerin üzerine bomba atılması, 1 Mayıs katliamı, Sivas ve diğerleri, birçok suikast, NATO ve TC ellerinin mahsulüdür.

1950'den beri, içinde NATO'nun olmadığı katliam yoktur. Kürtlere karşı savaş boyunca, ABD Kürt hareketi içinde yer etmeye çalışsa da gerçekte tüm saldırıların destekçisi NATO'dur.

Bugün, aynı NATO, Saray Rejimi'ne, Erdoğan'a, yeni ödevler karşılığında, içeride hiçbir şeyi karışmayacağını söylemiş gibidir. Yeni ev ödevinin ne olduğunu bilmiyoruz. 12 Eylül'de Yunanistan'ın NATO'nun askerî kanadına girmesine onay, bu ödevlerden biri idi. Bugün, yeni ev ödevi Ukrayna ile sınırlı olamaz. Zira, Suriye sahasında sıkışmış durumdaki TC devleti, Rusya'ya karşı daha ileri hamleler yapabilecek durumda değildir. Suriye sahasından gelecek bir saldırı, Saray Rejimi'ni dağıtmaya yetecek boyuttadır. TC devleti, IŞİD çetelerinin baş destekçisidir ve bu durum,

Suriye'de işgal altında tuttuğu topraklar ile uyumludur. Ama burada işlerin ters dönmesinin maliyeti, ağır bir fatura demek olacaktır. Burada durumun sürmesini istemek dışında çok ileri gitmesi de mümkün değildir. Balkanlar ve Kafkaslarda, hamle olanakları sınırlıdır. Bu durumda, İran üzerine bir saldırıda TC devletinin kullanılması mıdır yeni ödev? Bunu bilmiyoruz. İhtimal dâhilindedir. Türkiye-İran savaşı, ABD'nin çok da işine gelecektir. Her iki ülkenin de darmadağın olması, ABD için sorun değildir. Bu savaştan, başka bir zafer beklemelerine de gerek yoktur. Bu yolla, Ortadoğu'da kaybettiği konumlarını almayı hedefleyecektir.

Elbette ABD, Çin'in etrafında hamleler yapmaktadır. Ama burada TC devletinin alacağı rol de çok ileri olamaz.

Bu olasılıklara bakarak, yeni ödevin İran olma ihtimali güçlenmektedir.

İşte bu yeni ödev ne ise, bunun karşılığında, içeride Saray Rejimi'ne yeni saldırılar için, büyük göz yumma dönemi başlamaktadır. Hem Gezi Davası kararları hem de Kaftancıoğlu kararı, bunun sonucudur.

Saray, 7 Haziran sonrasında iktidarı kaybedince, CHP desteğinde seçimleri yenileme yoluna girdiğinde, ortaya koyduğu yeni saldırılar gibi, ama o saldırıların tekrarı olmayan bir saldırı dalgası başlatmıştır.

HDP'nin kapatılması, İmamoğlu'nun yasaklı hâle getirilmesi vb. kararları görmek, bunlarla karşılaşmak mümkündür.

...

Bu durumda saldırılar,

"korku" iklimini artırmak, korkuyu koyulaştırmak hedefini güdecektir. Bazı suikastler, bu açıdan ABD için de uygun gibi görünmektedir. Oysa Saray, sadece bu suikastler ile yetinemez. HDP'nin kapatılması, yasaklı listesinin oluşturulması, kitlelerin korkutulması da işin içinde olacaktır. Zira, hem ciddi bir ekonomik kriz vardır hem de Saray Rejimi çözülmektedir.

...

Tüm bunlar gösteriyor ki, ülkenin geleceği, devlet içindeki çatışmalardan çıkmayacaktır, hiçbir zaman çıkmaz. Gelecek, işçi ve emekçilerin ellerinin ürünü, sosyalist devrimin sonucu olarak yaratılabilir.

İşçi ve emekçiler, bugün, bir direniş çizgisi geliştirmektedir. Bu direniş çizgisi, elbette dereler gibi akıp gelişmeyecektir. Birçok engeli aşmak zorun-

dadır. Bu engelleri aşmak, direnişi daha da geliştirmekle, yaymakla ve örgütlemekle mümkündür.

Ülkenin gerçek gündemi, bir devrimdir.

Sosyalist devrim, toprağın, havanın, suyun, insanımızın, işçi ve emekçilerin temel ihtiyacı, ilacıdır.

İsyan, her türlü korkuyu yenmenin, özgürleşmenin, insanlaşmanın, güzelleşmenin, hastalıklı hâlden çıkmanın tek yoludur.

Onların meclisi, onların sarayları, onları tankları, topları varsa, işçi ve emekçilerin üretimden gelen gücü, hayatı üretmenin verdiği gücü vardır. Mesele bu gücün bilincinde olmaktan geçmektedir.

Soru, "ben ne yapabilirim" değildir. Sen, önce tek başına varlık olmaktan çıkmak zorundasın. Sen, biz olmak zorundasın, örgütlenmek ve savaşçı hâline gelmek zorundasın. Bunu yapman gerekir. Bunu yapmak, sınıfını, kendini de tanımanın yoludur.

Korkuyorlar.

Erdoğan korkuyor.

Saray korkuyor, her odasına bu korku sinmiştir.

Beşli çeteler, tekeller korkuyor.

Egemenler korkuyorlar. Çünkü cennetlerini kaybetme riski ile karşı karşıyadırlar.

Korktukları için daha da saldırgan oluyorlar. Ağızlarından çıkan tehditler, korkunun yarattığı salyalardır.

Biz devrimcilerin, biz işçilerin, insanım diyen herkesin görevi, görevimiz, korkularını gerçekleştirmektir. İşçi ve emekçilerin önündeki alternatif budur, iktidara gözümüzü dikmemiz gerekir.

Sosyalist devrim, hem olanaklıdır hem de zorunludur, gereklidir. Bu bilinçle sürece bakmamız, böyle çalışmamız, küreklere bu enerji ile sarılmamız, örgütlenme ve direniş geliştirme irademizi bunun üzerine kurmamız gerekir.

Kazanacağımız bir dünyadır, özgürlüğümüzdür. Kaybedeceğimiz ise kölece bağlarımızdır, sefil yaşam koşullarımızdır.

* Fikret Soydan'ın 3 Haziran 2022 tarihinde Kaldıraç web sitesinde yayınlanan yazısından alınan bir bölümdür

Tarladan mutfağa yüksek gıda fiyatlarının politik-ekonomisi*

Kansu Yıldırım

Türkiye’de kentlerde ve kırdan yaşayan tüm emekçi sınıfları ilgilendiren en kritik sorunlardan biri yüksek gıda fiyatları ve gıda enflasyonundaki önlenemeyen artış. OECD ve Birleşmiş Milletler Gıda ve Tarım Örgütü (FAO) başta olmak üzere uluslararası kuruluşların raporlarına da yansdığı üzere Türkiye gıda enflasyonu sıralamasında birinci sırada olup, gıda fiyatları son beş yıllık dönemde hiperenflasyonist faza geçti.

FAO’ya göre 2020 başından 2025’e kadar gıda fiyatlarındaki kümülatif artış yaklaşık yüzde 35-45 bandında iken, Türkiye’de gıda ve alkolsüz içecekler endeksi bazında 2020-2025 (ilk on ay) yılları arasında 700-800 bandında arttı. Burada esasen yönetsel bir farka dikkat çekmek gerekiyor: Küresel veri setleri uluslararası meta/fiyat endeksi iken, Türkiye verisi tüketici perakende fiyatları (market fiyatları) üzerinden analizlere dâhil edilir. Ne var ki, bu fark bile Türkiye’de gıda fiyatlarının küresel fiyat ortalamasının üzerinde olduğu gerçeğini değiştirmemektedir. Türkiye’de gıda enflasyonu dünya ortalamasının yaklaşık 19 katı.

Gıda fiyatlarındaki hiper artış tek başına “para” ve “maliye” politikalarıyla açıklamak, “kötü ekonomi yönetimine” bağlamak yetersiz. Tarımsal üretimde kamu kaynaklarının uluslararası tekellere aktarılması, küçük ölçekli üreticilere ait tarım arazilerine acele kamulaştırma gibi mekanizmalarla el konması, büyük sermaye lehine arazi toplulaştırmaları ve toprak satışları, küçük üreticilerin ve köylülerin proleterleşmesi, endüstriyel tarıma öncelik veren neoliberal politikaların yürürlüğe konması, şirketlerin kâr oranlarını ve pazar

paylarını gözetken politikalar gibi çok sayıda faktörün bulunduğu sermaye birikim rejimi ve gıda egemenliğiyle ilgili çok boyutlu bir süreç söz konusudur. Bu süreci tarımsal üretim ve gıda sektörleri bağlamında inceleyebiliriz.

Öncelikle bu sürecin altında yatan hareket ilkesi, sermayenin merkezileşmesi. Büyük sermaye, küçük üreticiyi piyasadan tasfiye ederken bankacılık ve finans sistemini doğrudan kullanır. Bankacılık ve finans sisteminin asli rolü, küçük üreticiye “büyümesi” için kredi vermek değil, dağıntı durumundaki küçük sermayeleri finansal bir havuzda toplayarak, devasa yatırımlar yapabilmeleri için büyük kapitalistlerin hizmetine sunmaktır. Bu finansal kanallar ve bağlar büyük sermayenin çok kısa sürede muazzam bir güçle belli üretim alanlarında topluşmasını sağlar.

Marx’ın “Bir kapitalist daima birçok kapitalisti öldürür” şeklinde betimlediği sermayenin merkezileşme süreci, tarımsal üretimde endüstriyel tekelleşmenin ta kendisi. Tarımda büyük sermayenin tasfiye ve yutma işini birkaç finans verisiyle çerçeveleyebiliriz:

- Çiftçilerin ve küçük üreticilerin bankalara borcu 1,4 trilyon TL seviyesine ulaştı.
- Çiftçilerin borcunun yaklaşık yüzde 75-80’i kamu bankaları (başta Ziraat Bankası) ve tarım kredi kooperatiflerine, geri kalanı ise özel bankalara ait.
- Tarım sektöründe batık kredi tutarı 2025 martta 5,4 milyar TL iken, 2026 yılında yüzde 292,5’lik artışla 21,2 milyar TL’ye yükseldi.
- Her yıl icra daireleri üzerinden satışa çıkarılan tarım arazisi ve traktör/biçerdöver sayısı, geçmiş beş yıla oranla yüzde 25-30 civarında arttı. Özellikle

traktör hacizleri, çiftçinin üretim gücünü doğrudan kıran bir unsur olarak öne çıktı.

Tarım sektöründe finansal bağımlılığın ve devlet politikalarıyla sermaye kontrolünün artışı tarımsal üretimin geleceğini büyük sermayenin inisiyatifine terk ediyor. Sermayenin merkezileşmesine paralel olarak mülksüzleşmenin hızlanması, çiftçileri ya topraktan kopararak proleterleştirir ya da “yarı-proleter” statüsüne dönüştürür.

Hacedilen ve icra yoluyla satılan küçük ölçekli araziler, genellikle büyük tarım-sanayi şirketleri veya yatırım fonları tarafından satın alınarak, tarımsal üretim araçlarının giderek daha az sayıda büyük sermaye grubunun elinde toplanmasını hızlandırır. Diğer taraftan bankalara olan bağımlılık nedeniyle çiftçiler ve köylüler tapuda mülk sahibi olarak görünseler de, toprağın üzerindeki ipotek ve hasadın doğrudan bankaya gitmesi nedeniyle kendi topraklarında “yarı proleter”e dönüşmüşlerdir. Çiftçinin ürettiği artı değer, banka faizi ve girdi maliyetleri yoluyla önce finans kapital tarafından emilir, daha sonra emek gücü, toprak, traktör vs. üretim araçları büyük endüstriyel şirketlerin hâkimiyetine geçer.

Türkiye pazarı, uluslararası endüstriyel tarım ve gıda tekellerinin kontrolü altında ve bu tekeller, teşvik ve destek sistemleriyle pazar paylarını sürekli genişletirler. AKP’li yıllarda üretim ölçeğinin belli alanlardan çıkarak tüm Anadolu ölçeğine yayılması, küresel transit ticarete lojistik kapasiteye yatırımların artırılması ve emek maliyetlerini sürekli düşüren politikalar nedeniyle Türkiye, Coca-Cola, Unilever, Nestle, Pepsi, Cargill gibi uluslararası gıda ve tarım tekellerinin hem üretim hem operasyon merkezi konumuna geldi.

Endüstriyel tekellerin işlevi sadece üretim ve dağıtım işiyle de sınırlı değil; Elif Karaçimen’in belirttiği üzere tekeller üretimin ön koşullarını belirleyen alanlarda yeniden örgütlenmekte, tarımsal üretimde tüm aşamalarında denetimi yoğunlaştırmaktadır: “Tohum, gübre ve diğer tarımsal girdilerden başlayarak işleme ve nihai ürün aşamasına kadar uzanan süreçte, aynı sermaye gruplarının farklı halkalarda

konumlandığı görülüyor. Dolayısıyla, son yıllarda artan çiftçi eylemlerinin temel motivasyonu, sadece ‘yüksek maliyetler’ değil, bu dikey kuşatmanın yarattığı çaresizliktir.”

Tarımsal kapitalizmin yerleşiklik kazanmasında ve gelişiminde, buna karşılık küçük üreticiliğin tasfiyesinde devletin ekonomik aygıtlarının rolü kritik öneme sahiptir. Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı ile Tarım Bakanlığı verilerine göre, “gıda ürünleri imalatı” ve “tarım” sektörleri, yatırım teşvik belgelerinden en büyük payı alan sektörler arasında.

Gıda imalatı sektöründe 2024 yılında yaklaşık 1150, 2025 yılının ilk yarısında ise 580 teşvik belgesi düzenlendi.

Büyük ölçekli (stratejik) yatırımlar kapsamında, 2024-2025 döneminde gıda sektörüne taahhüt edilen teşvikli yatırım tutarı 140 milyar TL’yi aştı. Büyük ölçekli yatırımların yüzde 90’ı KDV istisnası ve gümrük vergisi muafiyeti gibi teşviklerden yararlandı.

Tarımda hâkimiyet şirketlere devredildikten sonra gıda fiyatlarındaki hiper artış, emekçi sınıfının reel ücretlerinde erimeye yol açtı, işçinin geçim araçlarının pahalılaşması ise artı-değerin işçiden alınarak gıda tekellerine ve perakende zincirlerine (ticari sermaye) transfer edilmesini hızlandırdı.

Kısacası “yüksek gıda fiyatları” salt para politikasından ya da tek başına yüksek enflasyondan kaynaklı bir sorun ya da “başarısız” bir ekonomi programının eseri değildir. Konuya daha bütünlüklü bakılması gerekir. Topraktan başlayarak mutfağa ulaşan, küçük üreticiyi kendi toprağında proleterleştiren, tarımsal üretimde kontrolü sermayeye bırakan bir sömürü ve sermaye birikim zincirinin yarattığı bir tablodur. Jayati Gosh’un “vampir şirketler” olarak tarif ettiği birikim koşulları hiper-enflasyonist ortama bağlı şirketler böyle bir bataklıkta büyür ve her geçen gün tarım ve gıda sektörünü ele geçirir.

İhtiyacımız olan şey, bizleri mülksüzleştirenlerin mülksüzleştirilmesidir, bunu yapacak olan yine biziz.

* Kansu Yıldırım’ın evrensel.net sitesinde 14 Mayıs 2026 tarihinde yayınlanan yazısıdır.

Yıl	Türkiye Gıda Enflasyonu (%)	Dünya (FAO) Değişim (%)	Analiz
2020	20,6	3,1	Pandemi başlangıcı; Türkiye’de kur baskısı başladı.
2021	43,8	25,2	Küresel tedarik zinciri krizi; Türkiye’de makas açılıyor
2022	77,8	-0,6	Ukrayna Savaşı; Türkiye’de hiper seviyelere geçiş.
2023	72,0	-14	Dünya fiyatları düşerken Türkiye’de artış sürdü.
2024	43,5	8,2	Küresel denge; Türkiye’de yapışkan yüksek enflasyon.
2026 (Mart, yıllık)	32,3	6,2	Baz etkisiyle düşüş başlasa da fiyat seviyesi yüksek.

Akbelen'de Danıştay yürütmeyi durdurdu, köylüler direniş alanına geldi

Danıştay, Milas'taki acele kamulaştırma kararlarının yürütmesini durdurdu; kararın ardından Akbelen köylüleri traktörleriyle direniş alanına giderek zeytinliklerini ve ormanlarını savunmaya devam etti.

Danıştay 6. Dairesi, Milas'taki acele kamulaştırmada yürütmeyi durdurma kararı aldı. Böylece kamulaştırmanın kamu yararına değil, şirket çıkarına dayandığı tescillendi.

Kararda, bölgede acele kamulaştırmayı haklı kılacak olağanüstü bir durum olmadığı vurgulandı.

Köylülerin avukatı Arif Ali Cangı, "Danıştay kararı, acele kamulaştırmanın hukuka aykırı olduğunu tescilledi. Artık bu karara dayanılarak yapılacak tüm idari işlemler geçersizdir. Köylüler, yaşam alanlarını koruma hakkını hukuken de kullanabilecek," dedi.

Maden sahasında direnişte olan köylüler de şunları dile getirdi: "Benim zeytinlerim fidandı, şimdi oldu 5 tonluk. Bunları nasıl verebiliriz! Şu doğanın güzelliğine bak... Hiçbir şeyimizi vermeyeceğiz. Ha canımızı almış ha toprağımızı."

Varto'da JES nöbeti sürüyor: Köylüler çadırları kaldırmama kararı aldı

Varto'ya bağlı Çallıdere köyünde yapılmak istenen JES projesine karşı başlatılan çadır nöbeti 9. gününde sürüyor. İçmeler Köyü Muhtarı Çayan Dursun, kaymakamlığın nöbet alanındaki çadırların kaldırılmasını istediğini ancak köylülerin nöbeti sürdürme kararı aldığını söyledi.

Dursun, JES projesi kapsamında açılması planlanan 10 kuyunun bulunduğu 5 köyün muhtarları kaymakamlığa çağrıldı. Kaymakamlığın, 10 kuyudan 9'unun ruhsat izin süresinin dolduğunu ve firma tarafından bu alanlarda çalışma yapılmayacağını söylediğini aktaran Dursun, geriye yalnızca nöbet alanındaki bir kuyunun kaldığını ifade etti.

Dursun, kaymakamın firmanın faaliyetini başka bir alana kaydıracağını söylediğini belirterek, şunları söyledi: "Çadırlarınızı kaldırın" dedi. 21'inden sonra eğer kaldırılmazsa asker müdahalesiyle kaldıracağını bildirdi. Kaymakamlıktan önce beni karakol çağırmişti. Orada da kaymakamın söylediklerinin aynısı söylediler. '21'indeki

doğa yürüyüşü sonrasında kaldırılmazsa asker müdahalesi ile kaldıracağız" dedi."

Köylülerin ise JES projesinin iptal edilmesini ve kuyuların açılmayacağına ilişkin resmi yazı talep ettiğini belirten Dursun, "Şifahi söylenmiş bu sözün en azından evrakla desteklenmesini istedik," dedi.

Kaymakamlık görüşmesinin ardından köylüler, muhtarlar ve temsilcilerle nöbet alanında toplantı yaptıklarını anlatan Dursun, toplantıda çadırların kaldırılmaması, nöbetin ve mücadelenin sürdürülmesi ve bir diyalog grubu oluşturularak kaymakam ve vali ile görüşülmesi yönünde karar aldıklarını belirtti.

Akbelen direnişçisi ESRA IŞIK tahliye edildi

Muğla Milas'taki Akbelen Ormanı çevresinde bulunan tarım arazilerinin kamulaştırılmasına karşı çıktığı için 42 gündür tutuklu bulunan Esra Işık, tahliye edildi.

Aylık tutukluluk değerlendirmesi yapan Milas 3. Asliye Ceza Mahkemesi Esra Işık'ın yurt dışına çıkış yasağı ve adli kontrol şartının devam etmesi şartıyla tahliye edilmesine karar verdi.

"Hepimizi cezalandırmaya çalışıyorlar"

Karar öncesinde Milas Adliyesi önünde İkizköy, Çamköy, Karacahisar'dan köylüler açıklama yaptı. Açıklamaya, Türkiye Barolar Birliği yöneticileri, İstanbul, İzmir, Muğla ve Aydın baro başkanları da katıldı.

İkizköy Mahallesi Muhtarı Nejla Işık, "Toprağımızın, köylerimizin talan edildiği yetmemiş gibi hepimizi cezalandırmaya çalışıyorlar. Vicdanlara sesleniyorum. Bugün çok büyük bir umutla buraya geldik. Bu haksız tutukluluğu sonlandırın. Kızımın sitemi şirketedir. Bize keşif olduğu söylenmedi. Biz adalet arayışımızı, toprağımıza, suyumuz, havamıza sahip çıkmaya devam edeceğiz," dedi.

REŞİT KİBAR davası yine ertelendi

Artvin'in Cankurtaran bölgesinde, maden şirketinin ağaç kesimine karşı çıkan doğa savunucusu Reşit Kibar'ın öldürülmesine ilişkin davanın 5'inci duruşması Artvin Ağır Ceza Mahkemesinde görüldü.

Duruşmaya tutuklu sanık

Muhammet Ustabaş, tutuksuz sanık Fikret Merttürk, köylüler ve taraf avukatları katıldı. Mahkeme, Merttürk hakkında yapılan tutuklama talebini reddederken adli kontrol kararının sürmesine hükmetti. Dava 2 Ekim'e ertelendi.

Kaynak: Evrensel, ETHA

Ya ölü yıldızlara hayatı götüreceğiz ya dünyamıza incek ölüm!

NATO'nun panzehiri: DİRENİŞ

ABD son yıllarda giderek artan saldırganlığı ile özellikle bölgemiz olmak üzere tüm dünya işçi sınıfına tehdit olmaya devam ediyor. NATO dediğimiz şey ABD'nin öncülüğünde emperyalist devletlerin ortak savaş makinesidir. Halkların tescilli katilidir. Onlar her ne kadar kendilerini "savunma ittifakı" olarak tanıtsa da tarihinden biliyoruz ki dünyanın neresinde bir anti-emperyalist mücadele gelişse oraya saldırı planlamakta, savaşlar kundaklamakta ve katliamlar yapmaktadır.

Bu ülkenin tarihindeki her darbeye NATO vardır. Bu ülkenin tarihinde akan her kanda, her katliamda NATO'nun parmağı vardır. 1 Mayıs 1977'de de, 16 Mart katliamında da, Çorum, Maraş katliamlarında da, Sivas katliamında da, Roboski'de de, Çukurca'da da, Ankara Gar katliamında da NATO'nun izi vardır.

Irak savaşı, Afganistan savaşı, NATO şemsiyesi ile, şu ya da bu aşamasında NATO'nun devreye girmesi ile gerçekleşmiştir. Irak savaşında NATO güçleri arkadadır, Afganistan'da öndedir. Ardından Libya savaşı ortaya çıkmıştır. Yugoslavya'nın dağıtılması ve Balkanlardaki her savaşta NATO devrededir. Ve Kafkaslardaki her çatışmada NATO devrededir.

TC devleti, bir NATO karar-gâhi gibidir. SSCB'ye karşı ileri bir karakol olarak kurulmuştur

ve İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra, NATO'nun savaş manevraları için üs olmuştur. Bunları da hem emperyalist efendileri dediği için hem de bir o kadar gönüllü yapmıştır. Bugün ABD adına, tüm bölgede tetikçilik yapmaktadır.

NATO bir savaş makinasıdır. Emperyalist efendilerin, Batı'nın ortak savaş makinasıdır. Bu savaş makinası, Soğuk Savaş'tan bu yana, sürekli olarak ABD tarafından kontrol edilmektedir ve bu nedenle NATO, aynı zamanda ABD'nin "yalnız yürütmek istemediği" savaşlarda çok aktifleşen bir yapıdır.

NATO, hem üye ülkeler ve tüm kapitalist dünya için, bir iç savaş örgütlenmesidir (Gladio vb. adlarla örgütlenen paramiliter yapılar, hem devletin içindedir hem de NATO'ya bağlı iç

savaş organizasyonlarıdır) hem de bir savaş makinasıdır.

NATO, ABD haydutluğunun resmî ofisidir.

ABD'nin en son İran'a yönelik saldırılarından görüldüğü üzere savaş kendi topraklarından uzak yürüdüğünden daha pervasız davranabilmektedirler. NATO'nun diğer üyeleri tam cephede savaşa girmeye henüz ikna olmuş görünmüyorlar. Diğer yandan İran'ın yanıtları ve savaş sürecince ortaya koyduğu akıllı hamleler sonucu savaşta bir ara aşamaya geçilmiş gibidir.

Anlaşıldığı kadarıyla ABD'nin militarist ekonomisi

ve savaşa girmeye henüz ikna olmuş görünmüyorlar. Diğer yandan İran'ın yanıtları ve savaş sürecince ortaya koyduğu akıllı hamleler sonucu savaşta bir ara aşamaya geçilmiş gibidir.

savaşı körüklemek dışında yollar bulmakta zorlanmaktadır.

Dünya genelinde kapitalist sistemin yaşadığı krizi ertelemenin, hafifletmenin savaşlar dışında başka yolu olmadığı emperyalist cephe için nettir. ABD bu yüzden saldırılarından vazgeçmeyecektir.

Peki ya bu durum böyle devam etmezse New York'a bir İran füzesi düşer veya diğer emperyalist NATO üyeleri de savaşa ikna edilirse ne olacak? Bir NATO üyesi olan TC "savunma ittifakı" gereği İran'a saldırı yapacak. Kardeşlerimiz, çocuklarımız, babalarımız yani bu memleketin işçi emekçileri bir başka ülkenin emekçilerini, yani sınıf kardeşlerini öldürecek ve onlar tarafından öldürülecek. İşte NATO'ya ait olmanın bedeli.

ABD, NATO'nun sahibi iken sömürge devletler NATO'nun askeri olma rolünü üstlenir. Bunu Kore Savaşı'ndan biliyoruz, asker başına hesaplanan ücretlerden biliyoruz. İşte NATO'ya ait olmanın bedeli!

Haritada yerini bile bilmediğin bir ülkede senin gibi yoksul işçilerle yoksul emekçilere karşı savaşmak. Savaşlarda ölen patron çocuğu göremezsiniz çünkü savaşanlar yoksul işçi emekçilerin çocuklarıdır. Bu gerçek karşısında NATO kitleleri savaşa ikna edebilmek için planlarını provokasyon, yalan ve manipülasyon ile yürütmektedir. Bunun bir örneğini geçtiğimiz günlerde ODTÜ'de gördük. Ankara'da temmuz ayında düzenlenecek NATO zirvesi öncesi, bü-

yüyen ve direniş çizgisinde olan öğrenci hareketine saldırmak için provokasyon düzenlendi. Konser sırasında sahneye şişe fırlatıp küfür edenler onlara müdahale etmeye gelen öğrencileri görünce bayrağın arkasına sığındılar. Amaçları buydu çünkü onlar bayraksever, onlar vatansever. Onların ne kadar vatansever olduğu tartışılmaz bile. Eğer soracak olsanız Soma'da madenci tekmeleyen de vatansever, Özgecan'ın katili de vatansever, Taybet İnan'ı keskin nişancı tüfeği ile vurup sokak ortasında bedeninin çürümesine neden olanlar da vatansever, üniversitelerde ellerinde pala öğrencilere saldıranlar da vatansever.

19 Mart'tan bu yana sokakları dolduran öğrencilerden korkuyorlar, ODTÜ'den korkuyorlar, NATO zirvesi öncesi "NATO defol" diyecek işçilerden korkuyorlar. Planladıkları savaş senaryoları gerçeğe dönüşmeyecek diye korkuyorlar bu yüzden her yol ve araçla manipülasyona başvuruyorlar.

Ama nafiyledir. İşçiler, emekçiler, öğrenciler, kadınlar yani tüm direnenler temmuz ayında Ankara'da yapılması planlanan NATO Zirvesi'nde Ankara sokaklarında olacak ve "Halkların tescilli katili NATO defol" diye haykıracaktı.

Kapitalistler savaşı planlamak ve yaymak için uğraşırken biz işçi emekçilere düşense bir iç savaş makinesi olan NATO'ya geçit vermemek, ülkemizdeki ABD üslerinin kapatılması mücadelesini büyütmek ve kâr hırsının olmadığı bir dünyayı inşa etmektir.

Emperyalizme karşı Deniz olmalı!

GEZİ DİRENİŞİ SÜRÜYOR!

Bu topraklarda egemenlerin korkulu rüyası haline gelen, tarih tekerrür etmez ama yeniden yaşanmasından en çok korkulan direniş, 1 Mayıs Taksim kutlamalarının 3 yılın ardından yeniden yasaklandığı 2013 yılı Mayıs ayı sonunda gerçekleşen Taksim Gezi Parkı isyanıdır. Başladığı andan itibaren ne sadece park ne sadece ağaçlar değildir artık tepkinin sebebi. Yaşamak üzere içine atıldığımız kafeslerdir...

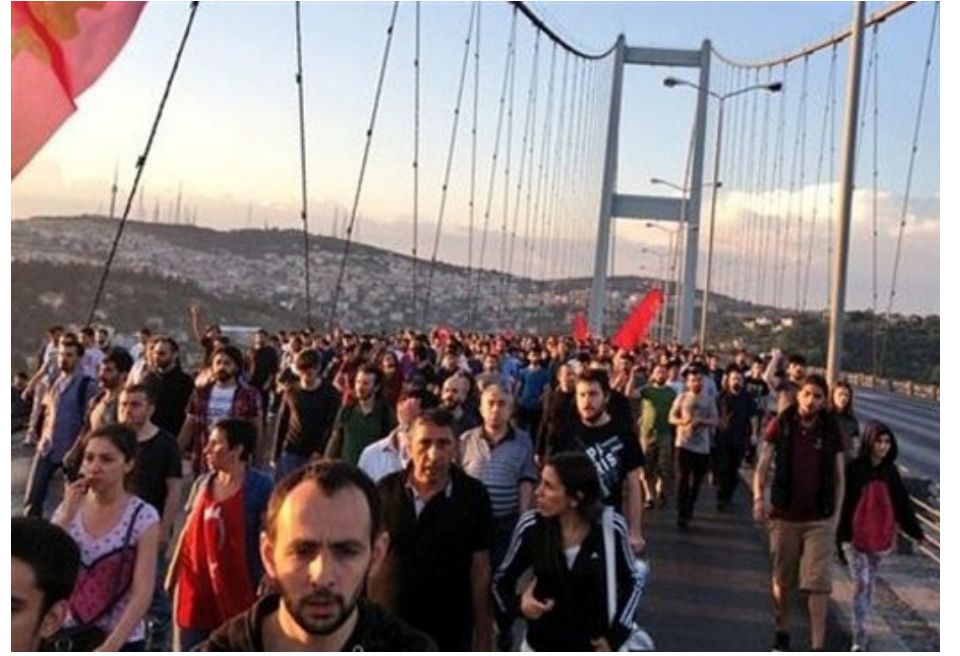
Ülke çapına yayılarak milyonlarca insanın sokağa, meydanlara döküldüğü isyan, toplumun üzerine örtülen ölü toprağını savurdu. Korku duvarları ya-

rıldı. Halkı koyun sürüsü olarak görme-ye alışmış egemenlerin dengesi bozuldu. İsyana özgürleştirdi. İşçi ve halklara düşman katiller, gencecik fidanlarımızı bu isyanın bedeli olarak bizden aldılar.

Aradan geçen 13 yılda ne onlar ne de biz Gezi'yi unuttuk. Yeni direnişlere doğru yol alıyoruz.

Onurlu, başı dik, özgürce yaşanacak bir gelecek, yaşamı her gün yeniden üreten, örgütlü işçi sınıfıyla kazanılacaktır!

Şimdi örgütlenmeyi büyütmek, 15-16 Haziran ve Gezi ruhuyla geleceğimizi kurmaya girişmek zamanıdır.

SOMA: Ülke tarihinin en büyük işçi katliamı!

Soma'da, 13 Mayıs 2014 tarihinde ülke tarihinin en büyük işçi cinayeti yaşandı. İşçilerin sağlığı ve güvenli bir ortamda çalışmasını esas almak yerine, daha çok kömürün çıkarılmasına dayalı çalışma dayatması yüzlerce işçinin canına mâl oldu. 301 maden işçisi hayatını kaybetti.

Rant ve işçi kanı üzerine kurulu kirli çark

İşçi katliamının yaşandığı maden ocağı devlet tarafından rödovans yöntemiyle Soma Holding A.Ş. bünyesinde faaliyet gösteren Soma Kömür İşletmeleri A.Ş.'ye 2005'te kiralandı. AK Partinin bedava kömür kampanyalarının başlıca tedarikçilerinden biri de olan Soma Holding A.Ş., ürettiği kömürün tamamını devlete satarak kısa sürede madencilik sektörünün en büyüklelerinden biri hâline geldi.

"Bunlar olağan şeylerdir"

Katliamın ardından her devlet yetkilisi, timsah gözyaşlarıyla "derin üzüntülerini" dile getirdi. Dönemin başbakanı Tayyip Erdoğan, Soma'da yaptığı açıklamada, "Bunlar olağan şeylerdir. Literatürde iş kazası denilen bir olay vardır. Bunun yapısında, fitratta bunlar var," ifadeleriyle katliamı meşrulaştırmaya çalıştı.

Devletin seferberliği!

Madende yaşanan katliamın boyutu başlangıçta halktan gizlenmeye çalışıldı. Kaç işçi vardı yer altında? Kaç işçi öldü? Kimse anlayamadı.

Devlet, bir gün sonra seferberlik ilan etti. Önce binlerce polis ve asker gönderdiler. Ardından onlarca cenaze arabası, yüzlerce ceset torbası ve kamyonlar dolusu tabut taşındı Soma'ya. Mezarlıklarda çukurlar kazılmaya girişildi. Kırkağaç ilçesindeki soğuk hava deposu hazırlandı. Diyanetten ve cemaatlerden, onlarca dua okuyucu göndermeyi de ihmal etmediler. Bu hazırlıklardan da anlaşıldı ki katliamın boyutu çok büyük.

Yüzlerce maden işçisi ölmüştü. Çok büyük ihmallere vardı. Acı ve öfke önü alınamaz bir patlamaya dönüşebilirdi. Asıl olan bu patlama riskini engellemekti ve devlet tüm olanaklarını bunun için seferber etti, tüm dikkatini bu noktaya yoğunlaştırdı.

Sıkıyönetim ilanı!

Katliamın yaşandığı maden bölgesi, ilçenin tüm giriş çıkışları, cenazelerin gönderildiği her nokta ve ilçe merkezi polis-asker kuşatmasına alındı. "Dışardan gelen provokatörler Soma'yı karıştıracak" propagandası aralıksız biçimde sürdürüldü.

Diyanet ve cemaatlerden gönderilen vaizler ölen madencilerin evlerini ziyaret ederek, "kaderdir, isyan etmek günahtır" telkinleri ile biriken öfke ve isyan duygusunu boşaltmaya çalıştılar...

Devlet, yürek acısının isyanını tanımadı. Sorumluların açıklanıp cezalandırılmamasını isteyen, bu amaçla eylem yapan kitlelere yine azgınca saldırdı. Manisa Valisi sıkıyönetim ilan ettiklerini, tüm eylem ve etkinlikleri yasakladıklarını ilan etti.

Katliam sonrası protestoda bulunan maden işçisini iki jandarmanın kolları arasındayken tekmeleyen o dönemin Başbakanlık Özel Kalem Müdür Yardımcısı Yusuf Yerkeş, 2022'de Frankfurt Ticaret Ataşesi olarak atanarak ödüllendirildi. Görevinden istifa ederek 2024'te Türkiye Futbol Federasyonunda (TFF) koordinatör olarak işe başladı.

Tutuklu sanık kalmadı

Akhisar Ağır Ceza Mahkemesinde yıllarca süren Soma Katliamı Davası 2018 yılında sonuçlandı. Davada 37 kişi beraat etti, 14 sanık da taksirle ölüme ve yaralanmaya neden olmaktan ceza aldı.

Saray Rejiminin de müdahalesiyle 2019'dan başlamak üzere tüm tutuklular 2021 Şubat ayı başında serbest bırakılmış oldu.

Madenci ailelerinin dava dosyasını takip eden avukatlar, Selçuk Kozagaçlı ve Can Atalay ise hâlâ tutuklu!

Tarih geleceğin anahtarıdır!

"Hak, hukuk, adalet diyorduk, sizin adaletiniz nerede?"

İstanbul Ağaç ve Peyzaj A.Ş. bünyesinde çalışan yaklaşık 40 işçi, "güvenlik soruşturması" gerekçesiyle işten çıkarıldıkları 30 Nisan'dan bu yana işe iade talebiyle nöbet tutuyor. İşçilerin, Saraçhane'de bulunan İBB yönetim binası önünde başlattıkları eylemin 15. gününde yaptığımız röportajı yayınlıyoruz.

Merhabalar, isminizi öğrenebilir miyim?

Ali Aktaş.

Kaç gündür direniştesiniz?

15 gündür.

Ne için direnişe çıktınız?

İstanbul Büyükşehir Ağaç A.Ş.'de çalışmaktaydık. Bizi güvenlik soruşturmasını gerekçe göstererek işten çıkarttılar. Bizi işe aldıklarında bizden sabıka kayıtlarımızı, sağlık raporlarımız istediler, biz kendilerine bunları verdik ve 6 sene sonra bizi bundan dolayı işten çıkarttılar. 6 sene önce güvenlik soruşturması yok muydu? 6 sene sonra ne gibi bir gerekçeyle güvenlik soruştur-

ması yapıldı? Benim sabıkam var, yok değil ama ticari sabıkam var. İşverenlik yaptım, vergi verdim. Nedir sabıkam? Vergiye muhalefet etmektir. Peki, ben dükkânımı kapattım, belediyeye girdim çalışmak için. Sen bugün beni işten çıkarttın. Ben ne yapacağım? Nereye gideceğim? 52 yaşında nerede çalışabileceğim? İnşaatta çalışamam, yevmiyecilik yapamam veya herhangi bir kuruma girip çalışamam. İkincisi sen bana öyle bir damga vuruyorsun ki bir başka yerde işe giremeyeceğim. Suçluymuşum gibi... Ama ben vergi mükellefiyim ve hâlâ daha vergimi ödüyorum. Çalıştığım süre zarfında benden kesinti yapılıyordu, maaşımın dörtte biri. Yani vergi mükellefi olmak suç mu? Vergiye muhalefet etmek suç mu? Bu ülkede devlete mermi atan çalışır ama vergi mükellefi olan kişi çalışamaz. Biz terörist miyiz? Hangi aklın ürünüdür bu?

Peki bu süreçte İBB yönetiminin tutumu nasıldı?

Bilgi verildi, yapacak bir şey yok, diyorlar.

Sendikamızın tutumu nasıldı, nasıl bir yol izledi?

Sürekli yanımızda, sürekli destekliyor bizi. Sendika görüşmeleri sağlıyor, halen bu konuda çalışıyor. Sonuç bekliyoruz. İşe iademizi istiyoruz.

Bundan sonra direnişin devam etmesi için planlarınız nelerdir?

Biz burada sonuna kadar devam edeceğiz. Yıllarca hep direniş yaptık, hep burada direndik. Başkanımız için burada direndik. Ekrem başkanımız bir mağduriyet yaşadığı diye. Yıl geçti, aylar geçti bu sefer de kendimiz için direnmeye geldik. Bu nedir anlayamadık ki? Karşı taraf yapıyor dedik ama benim partim de bana yaptı. Üyesi olduğum, delegesi olduğum parti, şu anda yönetimde olan parti: Benim partim Cumhuriyet Halk Partisi. Ben 40 yıldır bu partinin içindeyim. Afişlerini, bayraklarını astım, mitinglerinde buldum. Ama benim partim bir karamameyle beni dışarı attı. Nedir? Güvenlik soruşturması. Borcumu ödeyemediğimden dolayı. İflas eden kişinin borç ödemesi gibi bir şans var mı? Yok, kendini anca geçindirir. Bunun için işe girip işbaşı yaptık, benim maaşımın dörtte birini kestiler. Borcum bitti. Benim dosyamı arşivden çıkartıp bana getiriyorsunuz. Bu mu adalet? "Hak, hukuk, adalet" diyorduk? Saygıdeğer CHP, ben CHP'nin evladıyım, ferdiyim. Yola çıktığımızda "Hak, hukuk, adalet" diyorduk, sizin adaletiniz nerede? Sen daha kendi üyene sahip çıkamıyorsun. Yarın beni sahaya salıp "Git, bana oy getir" dediğinde seçmen bana ne diyecek? "Senin partin daha sana sahip çıkamamış." Bu mu? Yazıklar olsun. Seçime az kaldı şurada. Bir yıl sonra seçime gideceğiz. Benim mahalleimde oy toplamaya geleceksin. Hangi yüzle gelecekler? Tepeden turnağa CHP'yi bitirmişler. Bir partili olarak üzülüyorum. Bundan sonra CHP'li olduğumu söyleyemiyorum. Kimin eli kimin cebinde belirsiz, kendi delegesine sahip çıkamıyor. Çıkacağız onlar için oy mu toplayacağız? Hangi kafayla? Mahalledeki kapı komşum, kahvehanedeki arkadaşım, esnaf arkadaşım bana sormayacak mı? "Senin partinin sana faydası olmadı, bana ne gibi bir faydası olabilir" derse ne diyeceğim. Söyleyecek bir lafım yok.

Teşekkürler.

İŞTEN Mİ ATILDIN

HAKLARINI MI ALAMADIN

MOBBİNGE Mİ UĞRUYORSUN?

ZORLA MESAI Mİ YAPTIRILYOR

SENDİKALI OLMAMAN İÇİN BASKI MI YAPILIYOR

tüm soruların için;

İŞÇİ-SEN'E

ULAŞ!

0531 796 1917

iscisen1 | iscibirliklerisendikasi | istanbulbik@gmail.com

İŞÇİ BİRLİKLERİ SENDİKASI (İŞÇİ-SEN)

Kordonboyu Mah. Hürriyet Cad. Hakkı Bey İş Hanı No:54/17 Kartal

İŞÇİ GAZETESİ Aylık Süreli Yayın- ISSN:1303-9040 Kaldıraç

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Ülkü Gündoğdu,

Yönetim Yeri: Caferağa Mah. Moda Cad. No: 5 Kadıköy/İstanbul

Tel: 0 216 449 65 46

Baskı: Arslan Güneydoğu Gaz. Mat. ve Kağ. A.Ş. Akçaburgaz Mah. 169 Sk. No: 6 Esenyurt/İstanbul Tel: 0212 886 17 95-94

e-mail: iscigazetesi@gmail.com

Hesap No.: İş Bankası 1011 1760651 **IBAN:** TR67 0006 4000 0011 0111 7606 51

İşçi Gazetesi
web sitesi

İşçi Gazetesi Satış Noktaları

İSTANBUL	ANKARA	İZMİR
Kaldıraç Caferağa Mah. Serasker Cad. No: 35 Kadıköy Sarıgazi AKA-DER Ertuğrul Gazi Sok. No:13 Sarıgazi Maltepe Martı Kültür Sanat Kafe Yalı Mahallesi Küçükyalı Cad. Kuyu Sok. No: 1 Maltepe Mephisto Taksim-Beşiktaş-Kadıköy	Beyaz Adam Bakırköy Kaldıraç Konur Sok. No: 17/10 Kızılay (İmge Kitabevi üstü) Tuzluca Yayı AKA-DER Kültür Merkezi 587 Sok. No: 25/A Tuzluca Yayı/Mamak	Kaldıraç 1469 Sok. No: 128 D: 4 Alsancak/Konak ADANA Adana AKA-DER Kayalıbağ Mah. 26001 Sok. Özel Sancak Apt. No: 1 Kat: 6 D: 23

Sömürüye karşı çevirmenin onuru

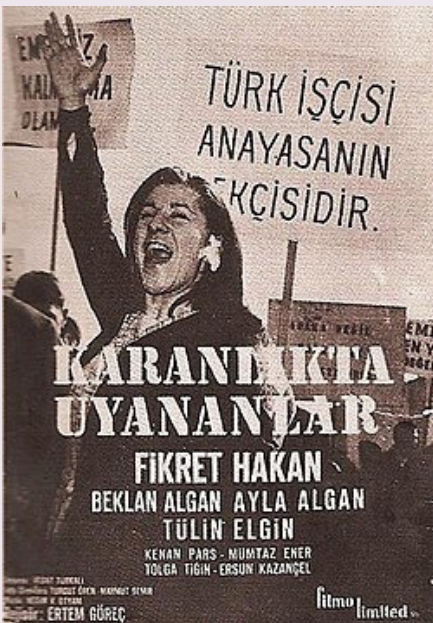
Yayın dünyasında ücretler fazla bulunurken çevirmenler ekonomik kriz ve niteliksizleşen editörlük süreçleriyle boğuşuyor. Çevirmenler, “Sadece kitap çevirerek hayatta kalmak mümkün değil; örgütlü mücadeleye şart” dedi.

Okuduğumuz her nitelikli cümlenin arkasında, kırasını ödeyebilmek için “yan işler”le hayata tutunmaya çalışan, emeği “fazla” bulunan, ismi kitaplarda ufaklık da olsa görünen ama hakları yasaların boşluklarında kaybolan birer dil işçisi var. Yayın dünyasının renkli kapaklarının ve kitapçıların vitrinlerinin ardında; çevirmeninden editörüne kadar tüm emekçiler, ekonomik krizin ve örgütsüzlüğün kısılcığında bir varoluş mücadelesi veriyorlar.

Metal işçileri, “Karanlıkta Uyananlar” ile kendi hikâyesini izledi

1964’te Kemal Türkler’in desteğiyle çekilen işçi sınıfı klasiği “Karanlıkta Uyananlar”, 60 yıl sonra Türkler’in 100’üncü yaşına özel, İşçi Filmleri Festivali ve Birleşik Metal-İş’in ev sahipliğinde metal işçileriyle buluştu. Gösterimin ardından konuşan metal işçileri, “Filmdeki patron işbirlikçileri bugün sarı sendika maskesiyle

karşımızda. İşsizlik korkusuyla bizi susturmak istiyorlar ama biz meşalelerimizle, üretimden gelen gücümüzle ‘kestik, baştan çekiyoruz’ diyoruz,” dediler. İşçiler, sanat ve sınıf bilincinin her platformda birleşmesi çağrısını yaptılar.

Muteriz’den Soma katliamında yaşamını yitiren madencilere şarkı

Muteriz, Soma katliamında yitirilen 301 madenciye adanmış “Soma” şarkısını katliamın yıldönümünde dinleyiciyle buluşturdu.

2023 yılında yayımladığı “Kızıl Güneş” ve 2024 tarihli “Bugün Yiğit Beylerimden” eserlerinin ardından kolektif üretim yolculuğuna devam eden Muteriz, üçüncü şarkısını Soma maden katliamında yaşamını yitiren işçilere adadı. Katliamın yıl dönümünde paylaşılan çalışmada adalet vurgusu öne çıktı.

Şarkının yolculuğunu da paylaşan grup, katliamın üzerinden geçen 12 yıla rağmen hukukî sürecin vicdanları yaraladığına dikkat çekti. Açıklamada, “Soma Holding CEO’su Can Gürkan, katlettiği her madenci başına yalnızca 6 gün hapis yatarken, madenci ailelerinin ve işçilerin sesi olan avukatlar Can Atalay ve Selçuk Kozagaçlı uydurma suçlarla cezaevinde tutulmaya devam ediyor,” ifadeleriyle cezasızlık politikasına tepki gösterildi.

Kitap: Sanat ve İşçi Sınıfı

Yayınevi: Kaldıraç

Aleksandr Bogdanov’un 1918’de yayınlanan “Sanat ve İşçi Sınıfı” adlı çalışması, sanat üretiminin sınıfsal özünü, işçi sınıfının sanatsal yaratıcılığının karşılaştığı zorlukları ve bu zorlukların nasıl aşılabileceğini ele alır.

Ekim Devrimi sonrasında yaşanan büyük toplumsal değişimlerin ortasında Bogdanov, sanatı sınıf mücadelesinin bir parçası olarak görür. Kitap Bogdanov’un gözünden devrimin öngünleri ve hemen sonrasına denk gelen yıllarda işçi sınıfının sanatsal yaratımının doğum sancılarını örneklerle aktarır.

Bogdanov, kapitalist aşamada, eski toplumsal yapının yıkıldığı bir dönemde yeni sanatın nasıl şekilleneceği sorusuna cevap bulmaya çalışır. Bu soru, sanat ve devrim arasındaki ilişkiyi örgütlemeye çalışanlara günümüz tartışmaları için önemli bir referans noktası sunuyor. “Sanat ve İşçi Sınıfı” bu yüzden okuyucularla buluşturulmuştur.

İstanbul’dan Ahmet Telli’ye selâm

İstanbulullular bir süredir sağlık sorunlarıyla mücadele eden usta şair Ahmet Telli’ye selâmlarını ve geçmiş olsun dileklerini iletmek için Müze Gazhane’de bir araya geldiler.

Etkinlikte, şiir okumaları, bestelenmiş şiirlerin dinletileri, Fusun Demiray’ın “Sitemkâr Bir Vedâ” belgeselinin gösterimi ve söyleşilerle usta şairin edebiyat yolculuğuna tanıklık edildi. İBB Kültür tarafından düzenlenen ve usta şairin

Ankara’dan canlı yayımla katıldığı “Ahmet Telli’ye Selâm” etkinliğine çok sayıda sanatçı ve yazar eşlik etti. Telli için sevenlerinin bir araya geldiği anlamlı buluşmaya İstanbulullular yoğun katılım gösterdiler.

İŞÇİ GALİP

1 Mayıs

Galip fabrikada kurduğu gazete grubuyla 1 Mayıs'ı değerlendirmek üzere bir araya gelmişti. Galip ile birlikte 4 arkadaş vardı grupta. Bunlardan biri Mecidiyeköy'e hiç gelmemiş, biri gelmiş ama korteje girmeden biraz kenardan izlemiş, diğer ikisi Galip ile birlikte gözaltına alınmıştı. Ortamın en canlıları da bu iki arkadaştı. Heyecanla nasıl direndiklerini, barikata yüklenme anlarını ve gözaltı hikayelerini anlatıyorlardı.

Osman, Mecidiyeköy'e hiç gelmeyendi. Değerlendirmesinde; böylesi bir toplanma olacağına inanmadığını, bu yüzden orada olmamaktan üzüntü duyduğunu söyleyerek arkadaşlarından özür diledi. Taner, kenardan izleyendi. Bir eylemciye 10 polis düştüğünü, bırakın Taksim'i Şişli Camisine kadar bile yürümenin mümkün olmadığını vb. anlattı.

1 Mayıs değerlendirmesi sona erdiğinde önümüzdeki dönem neler yapılmalı üzerine tartışmalara başlandı. Genel hava moralli ve neşeliydi.

Taner, ara ara sandalyesinde huzursuzca sallanıyor ama konuşmuyordu.

Galip, söz aldı. 1 Mayısların, her zaman önümüzdeki dönemin mücadele pratiğiyle ilgili ipuçları verdiğini, onca engelleme, yasak ve korkutmaya rağmen Mecidiyeköy'e akan ve barikatları zorlayan, saatlerce bir miting havasını oluşturmayı başaran direniş hattının 1 Mayıs'ı kazandığını, önümüzdeki dönemde Taksim'i kazanmanın yolunu açtığını anlattı.

Taner en sonunda söz aldı. "İyi hoş diyorsun da usta, bu kadar polis gücüne, medya gücüne, başını kaldırına yapılan saldırılara bakarsak işimiz zor. Benim gönlüm sizinle ama ben inanmıyorum."

Arkadaşları biraz da suçlayarak mırıldanmaya başlarken Galip araya girdi:

"Bu, bakış açısıyla ilgili bir durum. Yani nereden baktığına bağlı. Evet mesela devrimci sendikacıları tutukluyorlar. Peki, hiç pişmanlık gösterenini duyduunuz mu? Her gün kadınlar öldürülüyor. Ama kadınlar evine kapanmıyor, isyanda. Gençlerin çanına ot tıkıyorlar. Sürekli saldırı altındadır gençlik, ama üniversitelerde direniş büyüyor. Esra Işık'ı tutukladılar, ne oldu? Söylediklerinin doğru olduğunu mahkemeler kabul etmek zorunda kaldı. Esra şimdi serbest. Asıl örgütlenmeyen, hesap sormayan, direnmeyenler tehdit altındadır. Sendikalı işyerlerinde işçi cinayetlerinin oranı yüzde 2-3 civarındadır. Mehmet Türkmen'in ifade ettiği gibi hapishaneler hakkını aramak yerine bireysel kurtuluş yolunu seçen işçilerle doludur.

"Kısacası diyeceğim odur ki gözümüzü saldırılara değil direnişlere dikeceğiz. Kazandıracak olan budur."

Kıssadan Hisse

paslı zincir ve beyaz tebeşir

Şehrin çeperindeki devasa bir tekstil fabrikasında, binlerce işçi her sabah gün doğmadan makinaların başına geçirdi. Şartlar her geçen gün ağırlaşıyor, mesailer uzuyor, ücretler eriyordu. Fabrikadaki herkes durumun farkındaydı; çay molalarında, servis otobüslerinde herkes gizli gizli dert yanıyor, sistemin adaletsizliğinden yakınıyordu. Toplum duyarlıydı, öfkeliydi ama bir o kadar da kararsız ve sinmişti. Herkes ilk adımı bir başkasının atmasını bekliyordu.

Bu işçilerden biri de Ahmet'ti. Ahmet, evinde çocuklarına haksızlığı anlatan, televizyondaki haberlere içerleyen, kalbi temiz ama "Aman düzenimiz bozulmasın" korkusuyla yaşayan kararsız çoğunluğun bir simgesiydi.

Bir gün fabrika yönetimi, işçilerin en temel haklarından birini daha gasbeden yeni bir sözleşmeyi önlerine koydu. Ya imzalayacaklardı ya da kapının önüne konulacaklardı. O akşam fabrikanın çıkışında, soğuk rüzgârın altında binlerce işçi toplandı. Herkes birbirine bakıyor, bir ses yükselmesini bekliyordu. İçlerindeki o duyarlı ama felç edici kararsızlık, fabrikanın devasa gölgesinden daha ağırdı. "İmzalarsak köle olacağız, imzalamazsak aç kalacağız" fısıltıları yükseliyordu.

Tam o sırada, yıllardır sabırla şehrin bu en büyük fabrikasında örgütlenme çalışması yürüten ama çok az yol alabilen Yusuf cebinden bir parça beyaz tebeşir çıkardı. Eğildi ve fabrikanın o gri, beton bahçesine kalın bir çizgi çekti. Çizginin bir tarafına geçti ve kalabalığa döndü:

"Kardeşler!" dedi. Sesi rüzgârı bastırdı. "Bu çizginin arkası, bugüne kadar sustuğumuz, 'belki düzelir' diye beklediğimiz o güvenli ama bizi yavaş yavaş öldüren karanlık. Bu çizginin ötesi ise ne olacağını bilmediğimiz, rüzgârlı ama bizim olan bir yol. Ben biliyorum, hepiniz evinizdeki aşı, çocuğun okul harçlığını düşünüyorsunuz. Ben de düşünüyorum. Ama bugün bu çizgiyi geçmezsek, yarın çocuklarımızın önüne koyacak bir geleceğimiz olmayacak."

Yusuf arkasını döndü ve çizgiyi geçip yürümeye başladı. Yalnızdı.

Ahmet'in kalbi hızla çarpmaya başladı. İçindeki o kararsız adam, "Dur, evdekileri düşün," diyordu; duyarlı Ahmet ise "Bugün susarsan, bir daha asla konuşamazsın," diye haykırıyordu. Ahmet, adımlarını zincirleyen o görünmez korku duvarını hissetti. Derin bir nefes aldı. Gözlerini fabrikanın ışıklarından ayırdı, Yusuf'un peşinden çizginin ötesine ilk adımı o attı.

Ahmet'in adım attığını gören yanındaki işçi de yürüdü. Sonra arkadaki kadın işçiler, sonra tüm vardiya... Dakikalar içinde, o kararsız ve suskun kalabalık, fabrikanın kapısında devasa bir nehre dönüştü. O gün o fabrikada üretim durdu, şehir o sessiz çılgılığı duydu.

Ertesi gün haklar geri alındı, sözleşme yırtıldı. Ama en önemlisi, o gri betonun üzerindeki tebeşir çizgisi silinse de insanların zihnindeki korku çizgisi sonsuza dek kırılmıştı. Ahmet, o akşam eve yürürken başını ilk kez bu kadar dik tutuyordu.

Duyarlı olmak yetmez; değişim, kararsızlığın bittiği ve o ilk adımın atıldığı yerde başlar. Kendi kaderini başkalarının insafına bırakanlar, sadece kendilerine sunulan kısıntılarla yaşarlar. Toplumlar da emekçiler de kendi yarınlarını ancak korku eşliğini geçtiklerinde inşa edebilirler.

Unutma; geleceğin, cesaretin kadar olacak.

ayın karikatürü

